

PEČECKÉ NOVINY

4. číslo

duben 2010

XI. ročník

cena 6 Kč

Budeme slavit!

Milí spoluobčané, město Pečky připravuje ve spolupráci s místními spolky soubor akcí, výstav, přednášek, setkání a podobně při příležitosti 85 let povýšení Peček do městského stavu.

Toto je výzva, kterou jste zváni ke spolupráci a možnému účasti na těchto akcích.

Jak spolupracovat? Jak se podílet? Každý z nás má vlastní vzpomínky, každá rodina má své památky (dobové oděvy či části ošacení), sbírky, alba (dobové rodinné fotografie), které se dají pro tuto příležitost použít na tematických výstavách. Vámi poskytnuté předměty budou okopírovány do digitální podoby, popř. ofoceny a následně vráceny.

Předpokládaná realizace – 23, 24, 25. dubna 2010. Vlastní přípravy již byly zahájeny.

Kontaktujte, prosím, starostu M. Urbana, pí Šukovou, pí Krulišovou, p. M. Fořta, p. Karbuse, Mgr. Zajíce, p. J. Železného.

K této události vydáváme přílohu Pečeckých novin, která je součástí tohoto vydání PN.

Pečeco bude mít nové autobusové nádraží a autobusové zastávky

Dobrovolný svazek obcí Pečecký region na Kolínsku získal dotaci více jak 14 mil. Kč z ROP Střední Čechy na projekt „Zlepšení veřejné dopravy v Pečeckém regionu“. Tento projekt obsahuje dvě části, které by měly přinést uživatelům veřejné dopravy zlepšení podmínek cestování.

Vítězem letošního, již 31. ročníku Pečecké desítky, „Memoriálu Jardy Kvačka“, se stal Petr Pechek.

První část projektu je zaměřena na úpravu parteru autobusového nádraží v Pečkách, kde by měla vzniknout nová odjezdová stání pro autobusy s přístřeškem pro cestující, parkovací plocha pro autobusy a automobily. Povrch chodníků a vozovek by měl být nově vydlážděn. Projekt počítá i se vznikem bezpečnějších přechodů, lepších nástupních ploch pro méně pohyblivé občany a s celkovým zlepšením veřejného prostranství před budovou vlakového nádraží.

Druhá část projektu řeší umístění 21 nových autobusových zastávek do okolních 8 obcí regionu. Nejvíce autobusových zastávek bude umístěno ve Velimi, dále v Nové Vsi I, Ratenicích, Velkých Chvalovicích, Vrbové Lhotě, Dobřichově, Vrbčanech a Milčicích.

„Každé očekávané zlepšení samozřejmě sebou nese i předchozí doprovodná

omezení“, komentuje Kateřina Hejduková, realizační manažerka projektu. Již v dubnu 2010 budou zahájeny stavební práce v prostorách nynějšího autobusového nádraží. Provoz pro pěší a automobilovou dopravu bude v okolí stavby korigován a omezen. Budou přijatá nezbytná dopravní omezení, která budou dočasně řešit veřejnou dopravu a pohyb v okolí. Celá stavba a tudíž i dopravní omezení jsou plánována na pět měsíců a pevně věříme, že termín 31. 8. 2010 pro dokončení dodržíme.

Všechny cestující prosíme o trpělivost a doufáme, že projekt bude zdárně ve spolupráci se všemi zúčastněnými dokončen a dotace z ROP Střední Čechy pomůže zkvalitnit a zpříjemnit veřejnou dopravu v Pečeckém regionu.

Milan Urban, předseda DSO Pečecký region a starosta města Pečky

Dočasné přemístění zastávek

Z důvodu rekonstrukce autobusového nádraží v Pečkách jsou již od 22. 3. do 31. 8. 2010 přemístěny autobusové zastávky Pečky žel. st. na Masarykovo náměstí (u pošty).

Rada města Pečky konaná dne 22. února 2010

Jednání rady města zahájil a řídil starosta města pan Milan Urban.

Rada bere na vědomí:

– Prověření možnosti podání žádosti o udělení grantu v rámci výzvy Středočeského kraje, oblast podpory 1.2 – Rovné příležitosti dětí a žáků, vč. dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a případné zapojení všech organizací města podílejících se na výchově dětí a mládeže,

– informaci ředitelky VCP, ohledně jednání s firmou Tesco Stores ČR o pronájmu kanceláře č. 7,

– rozhodnutí MěÚ Kolín odbor dopravy v souvislosti se zamítnutím návrhu místní úpravy dopravního značení na silnici č. II/329 v Pečkách spočívajícího v omezení nejvyšší dovolené rychlosti na 30km/hod, v úseku od začátku zastavení (ve směru od Vrbové Lhoty) po křižovatku v ulici Sladkovského,

– oznámení o hydrovodní havárii ve Velkých Chvalovicích, ul. Nová od manželů Švandových, bytem tamtéž.,

Rada schvaluje:

– Výsledky hospodaření příspěvkových organizací za rok 2009 a převody do fondů.

– Uzavření SOD s firmou Flavius, spol. s.r.o. Praha 8 na provedení izolace proti zemní vlhkosti v čp. 161.

– Uzavření dodatku č. 1 mezi firmou Kenast Pečky a Městem Pečky ke smlouvě o dílo „Dodávka a montáž nábytku a dalšího mobiliáře nutného pro výuku a vybavení školy v rámci stavební akce: Rekonstrukce Základní umělecké školy Pečky“.

– Předčasné uvolnění příspěvku na zajištění sportovní činnosti na II. čtvrtletí 2010.

– Hodnotící kritéria ve věci veřejné zakázky malého rozsahu na akci „Zahrada živá“:

a) výše nabídkové ceny 75%

b) délka záruční doby 25%

– Složení hodnotící komise na akci „Zahrada živá“.

– Podání žádosti o dotaci na základě zveřejněné výzvy SFDI na rekonstrukci chodníků v rámci investiční akce „Bezbariérové chodníky ulice Tř. Jana Švermy a ulice Chvalovická“.

– Kriteria na zajištění příprav výběrového řízení investiční akce „Stavební úpravy ZŠ Pečky“:

– Zadávací podmínky výběrového řízení.

– Výzvu k výběrovému řízení.

– SOD se zhotovitelem.

– Vedení podzemní kabelové trasy stavby IV–12–6008796, Pečky, Kandie, 37 RD a zřízení věcného břemene na pozemcích č. parc. 1468/138–171 s podmínkou, že nedojde k narušení stávajícího povrchu komunikací. V případě porušení povrchu komunikace bude oprava provedena v celé šíři komunikace.

– Podnájem nebytových prostor zdravotního střediska čp. 292 pro Jaroslava Truchlého, bytem Kouřim, za účelem podnikání v oboru kadeřnictví.

– Zpracování kroniky za rok 2009.

– Uzavření podnájemní smlouvy mezi DSO Pečecký region a Tesco Stores a.s. na užívání nebytových prostor v čp. 141, Tř. J. Švermy (VCP) místnost č. 7.

Rada neschvaluje:

– Prodej domu čp. 161 Za sadem manželům Bortlíkovým, bytem tamtéž na základě jejich žádosti.

– Vedení podzemní kabelové trasy přípojky NN pro dům čp. 684 v Palackého ulici v rámci rekonstrukce vedení NN za KNN a trvá na standardním řešení projekční kanceláře.

Rada ukládá:

– Starostovi města projednat s příspěvkovými organizacemi informaci o možnosti podání žádosti na udělení grantu v rámci výzvy Středočeského kraje, oblast 1.2.

– Starostovi města uzavření SOD mezi Městem Pečky a Flavius s.r.o. Praha na provedení izolace proti zemní vlhkosti v čp. 161 Za sadem v Pečkách, dle předložené cenové nabídky.

– Odboru správy majetku města a BH Ing. Růžičkové ve spolupráci s Elektrostavem AZ, Nymburk připravit smlouvu o smlouvě budoucí na zřízení věcného břemene na uložení kabelu na pozemcích města, č. parc. 1468/138–171.

– Místostarostovi zajistit zpracování zápisu kroniky za rok 2009 do knižní podoby.

Rada města Pečky konaná dne 8. března 2010

Jednání rady města zahájil a řídil starosta města pan Milan Urban.

Rada bere na vědomí:

– Rozšíření provozu „Videoloterních terminálů“ o 1 ks na celkový, maximální počet (4 ks) dle platných zákonů na adrese „SYNOT TIP“, Masarykovo nám. 24, Pečky na základě žádosti Forbes Game, a.s. Praha 1,

– žádost p. J. P. ve věci placení poplatku za TDO a trvá na řešení uhrazení plateb za uplynulé roky (nebyl předložen doklad o zaplacení za vymáhaná období),

– žádost o poskytnutí příspěvku na rekvalifikační kurz pro pana J. P., Pečky s tím, že RM se tímto bude zabývat po předložení přihlášky na konkrétní kurz, včetně zdáného ukončení rekvalifikačního kurzu,

– vyúčtování plesu města konaného dne 20. 2. 2010,

– žádost manželů Novotných, ve věci pronájmu pozemku na pouťové atrakce v roce 2010,

– informaci starosty o průběhu výběrových řízení na realizaci investiční akce „Zlepšení veřejné dopravy v pečeckém regionu“,

– informaci starosty o výsledku žádosti na SFŽP ohledně poskytnutí dotace na „Odstranění starých ekologických zátěží“ podané v listopadu 2009 pod názvem město Pečky – odstranění zdravotních rizik pro obyvatele města.

Rada schvaluje:

– Revokaci usnesení ze dne 14. 12. 2009, čj. 2684/2009 ve věci uzavření SOD na vyhotovení PD, lokalita „Bačov“ mezi Stanislavem Brychtou, Elektroprojekty, Karlovy Vary a Městem Pečky.

– Uzavření SOD na vyhotovení PD pro stavbu veřejného osvětlení v lokalitě „Bačov“ mezi Josefem Renčem, Projekce elektrozařízení, Nymburk a Městem Pečky v kontextu cenové nabídky (včetně zaslání objednávky).

– Posunutí termínu platby příspěvku za zřízení přípojného místa kanalizační přípojky pro čp. 494, Dělnická, Pečky. Důvodem posunutí platby je nevyřízení požadavků.

Výkup železného šrotu a kovů GERHÝNKY

**PO – PÁ od 9 do 16 hodin
a první sobotu v měsíci
od 9 do 11.30 hodin
(6. 2., 6. 3., 3. 4., 1. 5. 2010)**

**Tel. / fax: 321 79 22 14
mobil: 604 205 328**

**Zajišťujeme
ODVOZ NEJEN ŠROTU
nákl.voz.Tatra 815 s HR.
Možná individuální dohoda
pro mimo pracovní dobu.
Zprostředkování
likvidace autovraku
Drobné likvidace řezáním
plamenem po dohodě v místě.**

e-mail vopavopa2@seznam.cz

– Zřízení parkovacího místa před budovou České pošty, s. p., Masarykovo nám. 38, Pečky. Zřízení místa provede žadatel sám na vlastní náklady podle platných předpisů s dopravním značením. Vyhrazení parkovacího místa je zpoplatněno na základě zákona č. 13/1997 Sb., a OZV o místních poplatcích.

– Udělení souhlasu s užitím znaku města pro společnost AK-TIV 95 Oprava, s. r. o. se sídlem podnikání Slezská 110/24 Opava. Znak bude použito pro sběratelskou kolekci znaků měst a obcí ČR na reklamních předmětech "Buton".

– Přidělení bytu v čp. 218 Tř. 5. května na základě doporučení bytové komise ze dne 1. 3. 2010 následovně:

Anna Papugová, Jitka Pomichálková.

– Přestěhování p. Seifertové, na základě doporučení bytové komise ze dne 1. 3. 2010.

– Prodloužení nájemní smlouvy Milanu Koželskému do 31. 12. 2010 na základě doporučení bytové komise ze dne 1. 3. 2010.

– A doporučuje ZM ke schválení prodej pozemku č. parc. 2265/155 (o celkové výměře 789m²) v obci a k. ú. Pečky – paní J. T., bytem Pečky. Kupující uhradí poplatek spojený s převodem u K.Ú. Kolín.

– Uzavření SOD s firmou p. Srp, Cerhýnky na zateplení a zhotovení vrchní omítky na zadní stěně zdravotního střediska.

– Revokaci usnesení čj. 491/2010 ze dne 22. 2. 2010 ve věci uzavření smlouvy o smlouvě budoucí na zřízení věcného břemene mezi pí Jaroslavou Čáslavovou, Pečky a městem Pečky.

– Uzavření smlouvy o smlouvě budoucí na zřízení věcného břemene mezi pí Jaroslavou Čáslavovou, Pečky a městem Pečky na povolení umístění kabelové trasy na pozemku č.parc. 1467/1 a č. parc. 1465/4 (cca 27bm).

Vzpomínka

Dne 1.4. uplynulo 10 let co nás navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička, paní

Aloisie Richterová

z Peček.

Kdo jste jí znali vzpomeňte s námi.

Dcera Věra, Milan a Jana – vnoučata s rodinami.

Poděkování

Srdečné díky všem pečeckým sponzorům, kteří přispěli ke zdaru přátelského posezení k Mezinárodnímu dni žen.

Výbor ZO KSČM v Dobřichově

– Uzavření Dodatku č. 2 s firmou JMA stavební, spol. s r. o. akce „Rekonstrukce ZUŠ Pečky“ – úpravy výkazu výměr při fyzické realizaci projektu.

– Cenový návrh na zhotovení a montáž 3 ks billboardu („Snížení znečištění odpadních vod města Pečky“), včetně zhotovení a montáže reklam firmou Ivan Hubáček, výroba a montáž reklam.

– A doporučuje ZM přijetí dotace na základě rozhodnutí vydaného SFŽP Praha o poskytnutí podpory na spolufinancování projektu v rámci OŽP s názvem „Stavební úpravy hlavní budovy, výměna oken a zateplení ZŠ Pečky“ v následujícím finančním poměru.

celkové výdaje na projekt 13.5 mil. Kč

celkové způsobilé výdaje projektu 9.3 mil. Kč

dotace z FS + SFŽP 8.4 mil. Kč

vlastní zdroje 5.1 mil. Kč

– Poskytnutí finančního daru (výtěžek plesu města dne 20. 2. 2010) žákovi Michalu Radoměřskému, Pečky na pokrytí nákladů spojených s ozdravným programem.

– A doporučuje ZM ke schválení poskytnutí půjček z FRB roku 2010 žadatelům na základě doporučení komise FRB.

– A pověřuje starostu města k uzavření SOD s firmou KKcomp Ing. Karel Křišťoufek, Pečky na dodání vybavení počítačové učebny na akci „Rekonstrukce Základní umělecké školy Pečky“.

Rada neschvaluje:

– Zveřejnění záměru na prodej pozemku č. parc. 832/59 o výměře 1 246m² a č. parc. 837 o výměře 5 644m² v k. ú. Pečky.

– Poskytnutí příspěvku na dodávku a instalaci technologie pro pořizování záznamu z lokálního TV vysílání. Důvodem je zrušení smlouvy na provoz Infokanálu mezi Městem Pečky a KT CZ, s. r. o. Praha 10.

Rada ukládá:

– Starostovi města uzavření SOD na vyhotovení PD pro stavbu veřejného osvětlení v lokalitě „Bačov“ mezi Josefem Renčem, Projektce elektrozařízení, Alfonse Muchy 1928, Nymburk a městem Pečky v kontextu cenové nabídky (včetně zaslání objednávky).

– Vedení města pozvat na příští zasedání RM dne 22. 3. 2010 zástupce společnosti pana Bohumila Vejvodu ve věci podání informace – prodej pozemku.

– Odboru správy majetku města a BH Ing. Růžičkové zaslát objednávku na zhotovení a montáž 3 ks billboardu („Snížení znečištění odpadních vod města Pečky“), včetně zhotovení a montáže reklam firmou Ivan Hubáček, výroba a montáž reklam.

– Vedení města vstoupit v jednání ohledně poskytnutí finančního příspěvku od Středočeského kraje na pokrytí spoluúčasti investiční akce města Pečky – odstranění zdravotních rizik pro obyvatele města Pečky. ☒

Muzeum papírových betlémů v Pečkách

Hledáme dobré lidi, mecenáše, sponzory, kteří by přispěli na koupi objektu ke zřízení muzea papírových betlémů. Pomůže i bezúročná půjčka.

Děkujeme za nabídky.

Lochmanovi, papíroví betlémáři z Peček.
e-mail: papirove-betlemy@seznam.cz
<http://papirove-betlemy.sweb.cz>

A bylo jaro,

všechno, všechno kvetlo... Zlatí Broučci! Kampak se asi poděla ta jedna z mých prvních knížek? Pravděpodobně zašla na stálé listování, obkreslování obrázků a nové a nové pročitání. Vždyť hned první obrázek Broučka houpajícího se na postýlce až spadl a „udeřil se“, byl napůl utržený.

Takže jaro, to byla příležitost k novým dětským zábavám. V nejzazších vzpomínkách mám ještě honění obruče, to dnes uvidíte leda v televizní reklamě na lázeňské oplatky. Také káča se tehdy roztáčela a řeknu vám, udržet jí v pohybu nebylo snadné. Zato kuličky! Snad nejpůvodnější povyražení. Mít pytlík barevných hliněnek nebo nějakou tu duhovou skleněnku, to byla radost. A obehřát někoho o všechno? Pýcha, která někdy předcházela pád. Jednou jsem připravila o celé kuličkové bohatství o několik let mladší Drážu a doma jsem se pochlubila. Jenže místo pochvaly se mi dostalo poučení, že vytahovat se na slabší je hanba. Nezbylo, než milou Drážu nechat vyhrát všechno zpátky. Dnes se kuličky nehrají, no zkuste holou patou vykroužit důlek v asfaltu.

Jaro, to byla plaňanská pouť, první v okolí. Chodili jsme na ni z Dobřichova „ouvozem“. Čekali nás atrakce, ale tou největší byl cirkus. Především zápas s hadem škrtičem. Podmínkou nějaké té výhry bylo nechat si ho položit na krk a jistou dobu vydržet. Vidím staršího shrbeného člověka, který se nechal nachytat. Než bys do pěti napočítal, už dával znamení, že toho má dost. Stánky se sladkostmi – další lákadlo. Turecký med, špalky, pívčka, ale také „husí hovínka“. Tak se to opravdu jmenovalo. Nikdy jsem je neochutnala, snad proto, že vypadala jako opravdová.

Všelijaké dobroty se daly koupit na pečeckém náměstí u Těrinky. Mejdlička a růžové žvýkačky ve tvaru hašlerek, na ty si vzpomínám.

Samozřejmě k jaru patří Velikonoce. Dostali jsme s bráškou nové kabátky, poprvé jsme si vzali podkolenky a s pomlázkami s dlouhými fábory jsme kráčeli k pečecké babičce.

Jaro pomalu plynulo, pak na dveře zaklepal léto a děti čekala nová dobrodružství.

Z. F., Dobřichov

Nabízím zakázkové šití, úpravy a opravy oděvů + zkrácení riflí se zachováním původního lemu. **Lenka Sodomová, Pečky, tel. 775 639 620**

Modeláž Nehtů P - Shine

Jana Vránová

**Tř. J. Švermy 45
289 11 Pečky**

**Telefon:
732 235 310**

E-mail: janina1069@seznam.cz

Vzdělávací centrum Pečecka

třída Jana Švermy 141, Pečky.
Tel.: 321 62 16 62, 724 39 209,
www.vzcentrum.cz

Mateřské centrum Pramínek

Program – duben

Scházíme se každou středu 9–13 hod.

- 7. 4. Zpíváníčko
- 14. 4. Minidivadélko
zahrané maminkami
- 21. 4. Jarní tvoření
- 28. 4. Příprava na čarodějnický rej
(společná výroba čarodějnice k upálení na čarodějnickém reji)
- 30. 4. Pozor – pátek odpoledne!
Již 4. čarodějnický rej na Pičchoře v Dobřichově.

(Blíží informace na samostatných letácích a na webu MC Pramínek.)

Z karnevalového reje

Ostatní aktivity MC Pramínek

Středa odpoledne – 16.00 h

Hravé muzicírování pro začátečníky (hudebně dramatický kroužek s lektorkou Míšou Brčákovou)

Středa odpoledne – 16.45 h

Hravé muzicírování pro pokročilé, cena: 35 Kč

Úterý 16.00 h

Kurz anglické školičky (seznámení s anglickým jazykem hrou formou, s lektorkou Petrou Lewington, vhodné pro děti od 2,5 do 6 let, cena: 35 Kč.

Vstupné – dopolední programy: 30 Kč, členové OS Maminky sobě 15 Kč, děti zdarma, poplatek za použitý materiál 10 Kč.

Novinky na DVD

Děsný dupák

Megan se namísto taneční konzervatoře nečekaně ocitá na úplně obyčejné střední škole a její naivní sny o studiu baletu jsou ty tam. Dokáže na sobě tahle mladá tanečnice bez zkušeností z ulice zapracovat a splnit si s partou nových kamarádů své sny?

Bitva o Passchendaele

Michael Dunn se vrací s těžkým zraněním utrženým v 1. světové válce domů do Calgary. V místní vojenské nemocnici pozná krásnou ošetřovatelku Sarah, do které se zamiluje. Její bratr nečekaně vstoupí do armády a odjíždí bojovat do Evropy. Michael cítí jako svoji povinnost vydat se za ním a chránit ho. Oba muži se tak ocitají na válečném poli u Ypres v bitvě známé jako bitva u Passchendaele...

Atentát na střední

Druhák Bobby Funke má za úkol napsat článek o oblíbeném předsedovi školní rady a nadaném sportovci Paulovi. Pak se z kanceláře přísného ředitele ztratí závěrečné testy. Bobby krátce nato zveřejní skandální článek, ve kterém označí za hlavního podezřelého Paula a najednou se ocitá v pozornosti celé školy...

Ulovit miliardáře

Na úspěšného podnikatele Grossmana je navlečena vykonstruovaná rasistická reportáž. Veřejné mínění se obrátí proti němu. Začíná přicházet o peníze, podniky, banky, ženy a nohsledy. Zdálo by se, že musí přijít nezastavitelný pád, když se dostaví spásný nápad: koupit soukromou televizi a obrátit veřejné mínění na svou stranu...

Pohádky z lesa

V daleké Galicii existuje zvláštní les. Jen co z něj lidé odejdou, les ožívá. Stromy otevrou oči, doposud zakryté mechem a povídají si. Jednoho dne jejich svět naruší muži

Městská knihovna pořádá kurz Základy výtvarného umění

pro začátečníky,

který povede amatérská výtvarnice

Marcela Nováková.

Kurz proběhne od 12. dubna do 31. května 2010 vždy v pondělí od 18,30 h v prostorách městské knihovny (Začátek kurzu lze po dohodě s účastníky změnit.)

Téma:

technika kresby, akvarelu, koláže, míchání barev, teorie kompozice a perspektivy, poznávání uměleckých směrů

Základní pomůcky na tento kurz budou zdarma.

Informace v městské knihovně tel. 321785566

v modrém, kteří postaví v lese telefonní sloupy. Od toho dne se začnou dít podivné věci...

Můj život v ruinách

Georgia je životem zklamaná američanka s řeckými kořeny, která se stěhuje do Řecka, aby tu jako průvodkyně turistů znovu objevila nejenom krásy této starobylé země, ale také duši. Turisté, které provází, se však více než o dějiny zajímají o nákupy. Zdá se, že se ani tady Georgia svého štěstí nedočká...

Staří a neklidní

Charles, Roger a George jsou příkladnými a poctivými hlídači v muzeu. Když se k nim však donese, že jejich nejoblíbenější umělecká díla budou odeslána do jiného muzea, společně zesnují plán, jak originály zaměnit za padělky. Vše se lupičům – zelenáčům daří podle představ až do prvního zaškobrtnutí...

2012

Velkolepý dobrodružný příběh o globální katastrofě, jež způsobila zkázu světa a o hrdinném boji těch, kteří ji přežili.

Soutěž

na návrh grafické podoby značky pro propagaci regionu Podlipansko pro účely cestovního ruchu

MAS Podlipansko, o. p. s. vyhláší v rámci projektu s názvem „Podlipansko všemi smysly – turisté vítání“, který je

spolufinancován Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj, veřejnou neanonymní soutěž na návrh značky

(loga)Podlipanska pro podporu cestovního ruchu.

Vyhlášení soutěže: 20. 1. 2010

Uzávěrka soutěže: 5. 6. 2010

Vyhlášení výsledků soutěže: 28. června 2010

Tři vítězné návrhy obdrží cenu – finanční odměnu ve výši 5 000 Kč, 3 000 Kč a 2 000 Kč dle získaných hlasů hodnotící komise.

Více informací naleznete na www.podlipansko.cz, nebo volejte, pište: Michaela Rošková, koordinátorka soutěže, 721 170 352, vandrovani@podlipansko.cz

Vzdělávací centrum Pečecka, Tř. J. Švermy 141, Pečky, Tel. 321 621 662, 724 039 209, www.vzcentrum.cz

MS WORD - základní

od PO 19. dubna 2010 v 18:00 -21:00 hod.

(4 lekce vždy PO+ST, 19.4., 21.4., 26.4., 28.4.2010)

Celkem 12 hod. výuky/ 870,- Kč

MS EXCEL - základní

od PO 10. května 2010 v 18:00 -21:00 hod.

(4 lekce vždy PO+ST, 10.5., 12.5., 17.5., 19.5.2010)

Celkem 12 hod. výuky/ 870,- Kč

SENIOR-NET

aneb

Školička internetu pro seniory

Vzdělávací centrum Pečecka
pořádá

**Základní kurzy práce s internetem
pro věkovou kategorii 55 +
Kurz pro začátečníky zahrnuje 10 hod. výuky.**

Obsah kurzu:

1. Základy práce s počítačem
2. Textový editor (psaní textů a jejich úpravy)
3. Internet a e-mail

Každý posluchač obdrží zdarma srozumitelnou příručku tzv. „slabikář“ a po ukončení kurzu osvědčení o absolvování kurzu.

Cílem je umožnit starší generaci a osobám sociálně znevýhodněným naučit se základům práce s počítačem a internetem a pomoci jim překonat strach z nových technologií.

V průběhu 10 hodin výuky účastníci postupně zvládnou v doprovodu zkušených lektorů ovládání počítače, psaní textů, připojení k internetu, základy vyhledávání na internetu a práci s elektronickou poštou.

Kurzy jsou určeny primárně pro osoby v důchodovém věku, dále pro nezaměstnané a osoby zdravotně znevýhodněné (např. osoby se změněnou pracovní schopností, osoby v invalidním důchodu)

Absolventi kurzů zjistí, jak je používání internetu snadné a že zde mohou nalézt spoustu informací (např. jízdní řády, turistické trasy, mapy, recepty na vaření, info o zdraví...) a odpovědi na všechny jejich otázky. Svě nabyté znalosti budou mít možnost upevňovat a zdokonalovat i v průběhu pravidelných návštěv Vzdělávacího centra Pečecka v rámci služeb „Internet pro veřejnost“ (15 Kč/30 min.).

Informace a přihlášky na www.vzcentrum.cz, tel.: 321 621 662, mobil: 724 039 209 nebo přímo ve VCP, Tř. Jana Švermy 141, Pečky.

NOVÝ TERMÍN:

10.5. – 24.5.2010

Vždy PO a PÁ v 9:30-11:30 hod.
Celkem 5 lekcí po 2 hodinách výuky.
Cena 500,- Kč. (včetně učebnice)

Další termíny na www.vzcentrum.cz

Podpora místních výrobců pokračuje i v čase krize

I v čase krize pokračuje značení domácích výrobků značkou Polabí regionální produkt®.

Tato značka, která zaručuje kvalitu a původ výrobku, pomáhá nejen místním, ale i návštěvníkům Polabí najít v široké a často nepřehledné nabídce, to právě z Polabí.

Paní Zuzana Hnátková, která pomáhá svému synovi Matějovi, který je držitelem značky Polabí říká: „Značka nám přinesla mnoho nových příležitostí a kontaktů. Jsme zváni na různé akce, dostáváme nové zakázky... Značka, kterou označujeme své zboží, i prodejní místo, přitahuje pozornost. Kolegové řemeslníci se ptají, co značka znamená, ostatní chtějí vědět, odkud jsme a něco o našem regionu. Značka je pro nás navíc i srdeční záležitostí a jsme na ni pyšní.“

Pan Matěj Hnátek získal značku pro své výrobky z keramiky. Dalšími držiteli značky jsou Alois Točík – dřevěné intarzie, Jana Provazníková z Včelí farmy – včelí produkty a výrobky z nich, Lada Borecká – drátované výrobky, Stanislav Kouba - kovářské výrobky, Jaroslav Jandl - hrnkové květiny, Bronislav Kuba – keramické kočky z Kerska a Dagmar Havlová z Farmy Košík – ovčí sýry.

MAS Podlipansko, o. p. s. , která je koordinátorem značky, chystá na čtvrtek 25. března 2010, třetí zasedání certifikační komise, která schvaluje žádosti o udělení značky. Uzávěrka příjmu žádostí je v pondělí 8. března 2010.

„O značku se mohou ucházet potravinářské výrobky, například pečivo, či uzeniny, nebo řemeslné výrobky, například keramika, šperky a mnoho dalších,“ říká koordinátorka značky Polabí paní Michaela Roškotová, „u všech však dbáme na původ a kvalitu.“

Více informací naleznete u zájemci na www.podlipansko.cz, nebo na www.domaci-vyrobky.cz
Michaela Roškotová, MAS Podlipansko, o. p. s.

85. výročí povýšení Peček na město

Pečky v pravěku

Co to je pravěk? Inu, dříve se oním pojmem označovala doba, ze které neexistovaly písemné doklady. Během desítek let se však pravěk rozčlenil do mnoha období, které jsou charakterizovány nálezy zkamenělin a ty mladší převládají kulturami, jež vytvořil člověk.

Dalo by se říci, že dobou, ve které o člověku vypovídají archeologické nálezy. A právě o této době chci ve svém povídání psát.

Archeologických nálezů je v Čechách hojně a Pečky nejsou výjimkou. Vždyť se nacházíme zhruba ve středu Evropy, v místech, kde se setkávaly rozličné kultury už od starších čtvrtohor, kdy do této krajiny přicházeli první lidé. Proto byly také Pečky a zejména jejich okolí středem zájmu badatelů – archeologů profesionálních i amatérských. Z těch profesionálních si připomeňme především dr. Josefa Ladislava Píče, který spolu s poděbradským lékárníkem a zakladatelem tamějšího muzea Janem Hellichem konal v Pečkách a hlavně v jejich okolí pozoruhodné výzkumy. Po první světové válce to byl dr. Rudolf Dvořák a hlavně archeolog amatér a spoluzakladatel pečeckého muzea Josef Sadílek, kteří věnovali do zdejšího archeologického výzkumu nemálo času i vlastních financí. Kdo by to dnes dokázal? Zdejší archeologii však věnovali svůj čas i světově proslulí akade-

mici Böhm a Filip, významní archeologové Národního muzea i muzeí dalších a v neposlední řadě i pracovníci Archeologického ústavu ČSAV a archeologického odboru Památkové péče. A nejen v dobách nedávných, ale i v současných.

To jen tak na úvod.

Pravda je ovšem taková, že z těch nejstarších období vývoje lidské společnosti se na území Peček dosud žádné archeologické nálezy nenašly přesto, že i na místě budoucích Peček kdysi stanul pravěký člověk. Třeba jsou ty nálezy zatím skryté a čekají na budoucí archeology, aby je objevili. Že však takové nálezy z okolí pocházejí, to ano. Vzpomeňme jen nálezy z bývalé chotutické cihelny.

První nálezy, úlomky nádob a kamenná mlýnská kola, pocházejí z neolitu, mladší doby kamenné. Představa o chudých políčkách bere po posledních výzkumech už za své. Mnohé nálezy z okolí nasvědčují i tomu, že tehdejší člověk používal na pole hnojiva, ať již to byl hnůj zvířat či minerální hnojiva, která objevil v přírodě. Navíc, zdejší Polabí bylo úrodné, v dobách ledových meandrující Labe zanechalo i daleko od svého současného toku úrodné nivní naplaveniny. A pak tu byly spráše, na nichž se také vytvářely v příhodném klimatu úrodné půdy.

Kultury se tu střídaly poměrně často, každá z nich přicházela s něčím novým. První zemědělce, kteří si osvojili znalost hrnčířství a vytvořili např. keramiku voluto-

Slovanské nádoby ze 6.století (tzv. pražský typ)

vou a vypíchanou (to podle ozdob na nádobách) nahradila kultura šňůrová a později kultura zvoncových pohárů, která asi nejvíce jejich kresbami utvářela v minulosti pojem pravěk lidstva. Nesmíme si ovšem představovat, že přicházející nové vlny lidských populací vytlačovaly ty staré. Ba naopak. Nové vlny stěhujících se lidských populací se mísily s původními obyvateli a přinášely jiné nástroje, jiné metody zpracování materiálů, jiné způsoby života a naopak přijímaly to, co bylo v místech obvyklé. Pokud to nepřijaly, byly vytěsněny na okraj a později zanikly. Lidé jsou totiž pořád stejní, jen to někdy dost dobře nechápou.

Dobrichov – popelnice – nálezy z Pičhory z doby římské

Další kulturou byla kultura únětická. Z té doby pocházejí opravdu velmi bohaté nálezy z Peček, Dobřichova, Chotutic, Radimi, Vrbčany a z dalších míst v našem okolí. Lidé únětické kultury už používali bronz, slitinu mědi a cínu, pro jehož výrobu nacházeli v České kotlině nepřehledné množství surovin. Již tehdy se některé rodiny, ale nejen rodiny. Specializovaly na výrobu předmětů z této slitiny a vyráběli nejen zbraně či ozdoby. Tehdy zavládl i čilý obchod a do České kotliny proudily i výrobky z jantaru či skla.

V období 1200 – 900 l př. n. l. dochází k přílivu lidu žárových polí kultury lužické. Byli to zemědělci bydleli v osadách v obdélníkových stavbách se dvěma místnostmi. Pečecko bylo těmito lidmi hojně osídleno, nálezy pocházejí nejen z Peček, ale i z Velkých Chvalovic, Radimi či Sokolče, kde byla nalezena zlatá sekerka a další zlaté předměty. Vystaveny jsou tyto nálezy v Národním muzeu v Praze a zcela určitě stojí za zhlédnutí.

V 6. století př. n. l. přicházejí do našeho kraje Keltové. Bojovný lid, který umí zpracovávat už železo (což není tak snadné a navíc železo je právě u nás v Polabí vzácným kovem), ale i oni postupně splynuli s lidmi, kteří zde žili už před nimi. Vzájemně si předali své poznatky jak zemědělské či ve zpracování bronzu, tak i ve zpracování železa. Odkud získávali později železnou rudu, zůstává zatím otázkou (snad z okolí Kutné Hory), pravda je ovšem taková, že z nálezů v okolí Ratenic pocházejí zbytky malých pecí, v nichž se železo tavilo. Z té doby pochází nejen pozoruhodný struskový slitek tavby železa, ale i krásná keramika, například misky na nožkách, jemné nádoby s ovalenými okraji a tak dále. Objevují se i u nás první keltská sídliště doby laténské, kdy se v nich vyskytovala soustředěná řemeslná výroba.

Keltové se usídlili v naší krajině dlouhodobě a vytvořili v ní bohatou kulturu. Ovšem na zlomu letopočtu začínají pronikat do České kotliny germánské kmeny. Pravda je, že Keltové s Germány bojovali dlouhodobě a právě v této době Markomané (jeden z těch germánských kmenů) prosadil zde svůj politický i hospodářský vliv. Markomané postupně opět splynuli s místními a brzy dokázali na dobřichovských návrších i pod nimi vytvořit sídliště (spjatá samozřejmě s pohřebišti), která čile obchodovala i s říší římskou. Bohaté nálezy byly učiněny nejen na Pičhoře a Třebické již roku 1890. Materiál zpracovaný dr. Pičem (Pičhora se nejmenuje po něm a ani on po Pičhoře) a Mgr. Hellichem patří mezi světové unikáty a kultura zde nalezená dostala právem jméno „kultura pičhořská“ doby římské. Odkryta byla především pohřebiště a počet odkrytých hrobů při tomto výzkumu je cca 90. Další 500 hrobů bylo pak odkryto na Třebické, od Pičhory na východ. Zdejší bohaté nálezy pocházejí z 1. a 2. století n.l. Na paměť těchto nálezů dosud stojí pomníček na Pičhoře a bylo by zajisté dobře, aby o něm každý obyvatel Peček a okolí věděl, neboť to je součástí naší historie a památka na naše předky (doslova). Doba stěhování národů po pádu západořímské říše je i v našem okolí značně nepřehledná. Faktem je, že v našich zemích sílil germánský vliv a Čechy se staly v 5. století n.l. jedním ze středisek germánské kultury. Sřety germánských a nomádských kmenů, jež přicházely od severu i východu a částečně i jihu, se odehrávaly zejména na Moravě. A je další fakt, že zdejší kultura byla na vysoké úrovni a zdejší obyvatelé se velmi obávali příchodů. Přesto v 6. století n.l. počal zde převládat slovanský živel, který se rychle mísil s původními obyvateli, jež už tehdy tvořila směsice Germánů, Keltů a těch před nimi. Dodnes si mnozí z nás, ne-li všichni, neseme ve své genetické výbavě jejich rysy, jež často dají našim tvářím jejich vzhled.

Slovanský živel nakonec převládl. Jak to víme? Inu, mluvíme tu krásným slovanským jazykem, jazykem českým a byla by škoda ho zatratit nesmysly, které občas vymýšlí ministerstvo školství či instituce jím zřizované, a importací cizích výrazů, místo kterých máme ony hezké české. Místo, kde jednou budou stát Pečky, určitě bylo osídleno, a to přesto, že se tu stýkal vliv dvou velmi silných kmenů – Zličanů, co sídlili na Kouřimsku a Charvátů, jejichž sídlem se nakonec stala Libice nad Cidlinou.

Slovanská kultura té doby, nacházená často v Pečkách, v Dobřichově, Radimi, Cerhenicích i Vrbčanech,

se vyznačovala hrubou keramikou, zdobenou vlnovkami a skupinkami bodů, zhotovenými hřebenovitými nástroji. Hlavním zdrojem obživy bylo zemědělství a chov dobytka. Mimo běžné druhy obilovin pěstovali i řepu, chovali včely a měnili se sousedy kůže, vosk, med, textil, ale i vzácné železné zboží.

V době panování Slavníkovců vznikají v našem kraji tzv. vojtěšské kostelíky. Vždyť to není dlouho, co jsme oslavili tisíciletí dobřichovského kostelíka, který k nim také přináležel. V té době již určitě existuje ves či osada v místě dnešních Peček. Možná, že už se tak jmenuje. Badatelé kladou její polohu na území pečeckého Bačova, zhruba mezi dnešní radnici a Křížův mlýn. Snad zde bylo poněkud vyvýšené místo, jež čnělo (pičilo se – staročeský výraz a pravděpodobně od toho i dnešní název našeho města a i název návrší Pičhora, který je znám již ze 13. století n.l.) nad okolní bažinatý terén. Je velmi pravděpodobné, že až jednou v těchto místech bude probíhat archeologický výzkum, budou zde tyto, ještě písmem nezachycené, Pečky nalezeny.

A archeologické výzkumy a nálezy v souvislosti s pečeckou výstavbou probíhají stále. Jen v roce 2008 při záchranných výkumech bylo v Pečkách objeveno 5 objektů z doby halštatské (konec doby bronzové a starší doba železná – zhruba 600 let př.n.l.) a další objekty v místech výstavby rodinných domků na lokalitě Kandie.

Že Pečky určitě existovaly a že měly toto jméno svědčí fakt o jejich první písemné zmínce z roku 1225, kdy je na královské listině jmenován zeman Jan z Peček.

Václav Ziegler – Min.

Pečky – něco málo k historii

Nerad píše historická pojednání. Dá to moc práce, studia v archivech, kde se člověk leckdy dozví poznatky, které ani nemohou (kvůli žijícím) spatřit světlo světa, obcházení lidí a získávání jejich vzpomínek (a někteří jsou velmi skoupí), prohrabávání obrázků a fotografií i pohlednic – je to zkrátka práce úmorná a stejně se člověk nezavděčí. Zejména takovým, kteří profitují za každého režimu. Ale slíbil jsem, že něco málo o historii Peček napíši. Přemýšlel jsem, přemýšlel a tak nyní pojďme a zopakujme si některá významná data pečecké historie.

Zdá se, že první písemnou zmínkou o Pečkách je zmínka vtištěná do darovací listiny krále Přemysla Otakara I. z roku 1225, kdy jako svědek je uváděn zeman Jan z Peček.

Že ves Pečky patří k starodávnému panství Poděbradskému a tedy že skutečně fyzicky existuje je zaznamenáno až v roce 1345. Nicméně, nejen v pečeckém okolí, ale i v Pečkách samých existují hmotné doklady o tom, že zde bývala sídliště, větší i menší, a to již od starší doby kamenné, neboť nálezy z té doby existují, jak postupně dokazovali archeologové slavní i méně slavní a s nimi i amatérský Josef Sadílek, rodák a občan Peček, na něhož bychom započítat rozhodně neměli.

1472 – syn krále Jiřího z Poděbrad Hynek z Minsterberka dal do držení ves Pečky poděbradskému purkrabímu Zikmundu (Zychu) z Bítova, s výjimkou části, kterou připsal svému synu Karlovi, tehdy ještě nedospělému

1553 – ve vsi Pečkách je uváděno 13 usedlostí; podle urbáře zde byli osedlí tito : Jíra Úhor, Jan Hokynář, Jakub Kubka, Vaněk Koutském, Bartoš Švehlík, Bohuž z Bítova, Jan Bíša, Pabeš provazník, Burian, Vít Snětivý, Jíra Šram, Duchek Zalabák a Káča Bartačka; díl připsaný Karlovi z Minsterberka, řečenému Růžička, byl v jeho držení jeho syna, rovněž Karla, na něhož přešlo i jméno Růžička; spolu s ním je na tomto díle uváděn i Jíra Kosina; některá z příjmení zde uváděných vydržela v Pečkách dodnes, ač některá nemají s původními příjmeními evidentně nic společného, u jiných jejich potomci žijí neustále a ba i v Pečkách

1553 – v Pečkách se připomínají 3 krčmy

1639 – v Pečkách se usazuje rod rytířů Vaváků z Adlerů, z něhož pochází i slavný český buditel František Vavák z Milčic

1649 – v Pečkách dosud káže evangelický predikant asi 400 poddaným z celého okolí

1747 – připomíná se mlýnský rybník u Radimi, který byl tehdy osazen štikami a kapry v 40 kopách po 30 kusech

1781 – připomínám mlynář Prokop Miška, který za svobodu náboženskou v Pečkách a okolí bojoval

konec 18. století – ves se připomíná jako Pečky Podplatné

1805 – zřízena v Pečkách první škola

1811 – dostavěna erární silnice z Peček do Poděbrad přes Sadskou

1813 – nechal zřídit Jan Jeřábek kamenný kříž na návsi (dnes je tento kříž umístěn za kostelem sv. Václava) a téhož roku v květnu byl tento kříž slavnostně posvěcen

1844 – stavěna přes Pečky železniční trať z Olomouce do Prahy a dokončena byla v roce 1845

1846 – Karel Weinrich postavil v Pečkách cukrovar; úspěch měl značný

1857 – zřízen v Pečkách Poštovní úřad a od roku 1873 i telegraf

1863 – postaven v Pečkách druhý cukrovar, tzv. rolnický

1864 – zvolen první pečecký starosta Theodor Hahn; Pečkám přiznáno právo na policejního

1871 – založen první pečecký spolek „Řemeslnická jednota“

1872 – založena chemická továrna na umělá hnojiva, spodium, kostní kliš a kyselinu sírovou

1876 – do Peček přenesena strojní dílna Josefa Jouzy, založená v roce 1870 v Chotuticích

1878 – založen Dobrovolný sbor hasičský

1879 – Pečky povýšeny na městy

1881 – veřejné dopravě odevzdána místní dráha pečecko – bečvářská s odbočkou do Kouřimi (jak se tehdy psalo – dráha velmi frekventovaná a výnosná)

1884 – zřízena pečecká dechovka; prvním kapelníkem a vedoucím tělesa se stal Josef Růžička a po něm jeho syn Jan

1893 – založena slévárna a strojírna firmy Suchý

1901–1902 – postavena radnice přestavbou Mendlova domu

1901–1909 – postavena škola

1902 – zřízena a otevřena veřejná místní knihovna Svatopluka Čecha

1909 – v Pečkách založeno muzeum, napřed formou Obecní jednoty musejní v roce 1909 a o dva roky později byly musejní sbírky otevřeny pro veřejnost

1912 – elektrifikace Peček připojením na elektrárnu kolínskou provedla firma Křížík z Prahy-Karlína

1912 – dokončena stavba katolického kostela sv. Václava, i když svému účelu sloužil již od roku 1909; téhož roku postavena nová budova nádraží, jež v menších obměnách slouží dodnes svému účelu

1913 – v tomto roku bylo v Pečkách osm továrních podniků s 2 161 zaměstnancem a kromě toho 277 obchodů a drobných živností a okolo 4 tisíc obyvatel

1916 – vysvěcen Jubilejní chrám Mistra Jana Husa, pozoruhodná secesní stavba, jedna z největších pečeckých památek

14. října 1918 – prohlášena z balkonu radnice republika

28. října 1918 – dokonání převratu a radostné vyhlášení Československé republiky; prvním starostou dle nových republikánských volebních řádů byl zvolen František Zubík

1919 – odhalen slavnostně pomník Mistru Janu Husovi, zhotoveném Stanislavem Suchardou

6. března 1925 – povýšeny Pečky na město rozhodnutím vlády Československé republiky

1927 – první odhalení pomníku presidenta Osvoboditele Tomáše G. Masaryka; tvůrcem pomníku byl Ladislav Šaloun

Suchardův pomník Mistra Jana Husa

Pomník Tomáše G. Masaryka, byl v roce 1961 v Regule rozřezán a roztaven.

1929 – zanikly pečecké cukrovary

1930 – František Uher vytvořil pro Pečky od té doby stále používaný městský znak

1930–1932 – vybudována veřejná vodovodní síť a město pozměnilo své obrysy vysokou stavbou vodojemu

1937 – zánik chemické továrny

1939 – počet obyvatel města překročil pět tisíc; Pečky přijaly obyvatele z Němců zabraného pohraničí republiky

1942 – transport některých obyvatel města do koncentračních a vyhlazovacích táborů tzv. Německé říše; jediným jejich „proviněním“ bylo, že měli židovské předky; a popravy a věznění českých vlastenců z Peček trvaly po celou dobu německé okupace

9. května 1945 – osvobození Peček Rudou armádou; v následujících dnech byla zrušena funkce starosty a přejmenována na funkci předsedy národního výboru; prvním předsedou pečeckého národního výboru se stal František Šidvíč

28. října 1945 – slavnostní znovuoživení pomníku Tomáše G. Masaryka

1948 – znárodnění pečeckých průmyslových podniků z Jouzovy továrny se stala Regula Pečky a ze Suchého továrny

pak Tona Pečky; vrchol jejich rozvoje přišel ve druhé polovině padesátých let a trval do roku 1968; od roku 1948 nastal však pokles obyvatel města, který prakticky trvá do dnešních dnů

1952 – založeno JZD III. typu, neprosperovalo však a bylo později, po roce 1960, změněno na státní statek se sídlem mimo Pečky

1953 – zřízen městský park

1958 – zrušeno přes četné protesty městské muzeum, o jehož obnovení se usiluje od té doby dodnes; neboť historické, tak i přírodní děje by se měly připomínat častěji, měly by být dnes a denně dostupné, neboť lidský rod bez historie a svého životního prostředí je jako utržený květ daný do vázy. Nemám rád květy ve vázách, neboť jsou mrtvé a je mi z nich smutno. A tak je to i s lidským rodem, jemuž vezme-me je přirozené prostředí a historii a nedokážeme ji připomenout. Tu slavnou i tu méně slavnou, nedovedeme mu připomenout slavné i méně slavné rodáky a řekněme si upřímně, z toho prostředí a z té historie nemůžeme vymazat ani kousek místa a ani kousek času; s tím samozřejmě sou-

visí, že téhož roku byl rovněž odstraněn pomník Tomáše G. Masaryka, aby byl v roce 1961 v Regule rozřezán, rozta-ven a tak zničen

1959 – zahájena činnost Závodního klubu ROH Tona Pečky

1983 – odhalen pomník Klementu Gottwaldovi

1989 – zřízeno Občanské fórum

1990 – zrušena funkce předsedy národního výboru a ob-novena funkce starosty; starostou zvolen František Pospíšil

1991 – odstraněn pomník Klementa Gottwalda

1995 – velké oslavy 70. výročí povýšení Peček na město

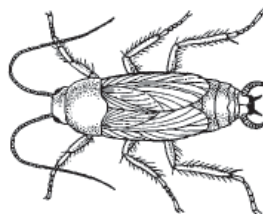
Prohlašuji, že jsem si vědom toho, že ani v těchto datech nejsou zdaleka zahrnuta všechna výročí všech institucí i občanů města. Ten seznam by vydal na knihu o historii Peček a tu v této době nemíním vydat. Je v ní příliš mnoho choulostivých a citlivých míst. Vždyť sami leccos pamatujete a sami můžete doplňovat chybějící. Třeba budete přes-nější, než jsem byl já.

Václav Ziegler – Min

Pečky a jejich příroda

Tam, kde se stýkají první kopečky Středočeské pahor-katiny s Polabskou nížinou a kde teče řeka (či spíše říčka) Výrovka, rozkládá se město (či spíše městečko) Pečky a jeho okolí. Tady, směrem západovýchodním probíhá systém zlo-mů zemské kůry, který nese název pečecký. V podstatě od-děluje vyzdvíženou kru jižní, ve které jsou odhaleny pře-měněné horniny kutnohorského krystalinika, jež jsou na mnohých místech protkány žilami křemene, v jehož duti-nách se mnohdy nacházejí i vzácné minerály, od kry sever-ní, která v minulosti často kolísala a případné ořesy se do-stavují i dnes. Poslední se udály v roce 1985 a v roce 1992, další určitě nedají na sebe dlouho čekat. Zatím jsou malé, ale výzkum ukázal, že v minulosti tak malé zase nebyly. Severní kra je tvořena usazenými horninami křídového moře a pod nimi uloženiny permu a ještě hlouběji (tak v hloubce kolem 160 m) břidlice starohorního moře. Ale všechny tyto horniny byly z geologického hlediska nedávno, někdy před 30 tisíci lety, pokryty šterkopískovými uloženinami mean-drujícího pravěkého Labe, které k nám z Podkrkonoší do-plavilo acháty, jaspisy i kusy zkamenělých stromů. Tehdy se ovšem uložily i spraše, váte písky a nivní uloženiny úrod-ného bahna, které se staly základem dnešních úrodných půd, se kterými tak necitlivě a surově nakládáme.

Ty půdy vznikaly krátce po skončení zatím poslední doby ledové, v poměrně krátké době rychlého oteplení zhruba před desetitisíci lety a zůstaly nám dodnes. Na nich vyrostl listnatý les a místy i borové lesíky. Pozůstatky těchto lesů se dodnes můžeme místy procházet v Polabí, ale u Peček, kde od nepaměti bylo vždy intenzivní osídlení, les dávno přestal existovat a nahradila ho kulturní step – pole, a v ní rozptýlená lidská sídla. Pěstování pol-ních plodin přilákalo velká i malá zvířata, co žila původně ve stepích a na pokrajích lesů a s nimi se v Pečkách i okolí setkává-me dodnes. Ovšem, chceme-li se dívat. Z těch větších je to smíčí zvěř, divoká prasata i lišky, z těch menších mnozí myšovití hlo-davci, ale i křeček polní a dnes převládající sysel. Také ptáci odpoví-dají svým výskytem a četností stepním podmínkám. Leč mno-hé druhy jsou už vzácné, stejně jako létající savci – netopýři. Jim

Šváb trávni (velikost cca 4 mm)
Žije hlavně ve spadaném listí

Mnohonožka
(velikost cca 12 mm)

uškodila chemizace polí, kterou jsme dokázali vybit jejich přiro-zenou potravu, a to jak plevel, tak hmyz. Navíc, dnes extenzivní výstavbou zabíráme další a další plochy polí i luk, bez ohledu na to, kde jednou budeme sít a sklízet a kde jednou by mohli žít mnohé druhy organismů.

Přesto se však setkáváme v Pečkách i okolí s mnoha podivuhodnými organismy. Mnozí z nich patří k prastarým druhům a rodům a nebojím se o nich říci, že jsou to poslové pravěku. Třeba švábi, ale nejen ti, kteří jsou hojní v okolí bývalého březového parčíku u kulturního střediska. Ale především ti nenápadní, příslušníci rodu Ectobius, se kterými se setkáme na každé zahrádce, ve spadaném listí i v drob-ných, byť nedávno vysázených lesících. Druhy tohoto rodu nacházíme již v permských uloženinách, a to i tady, ba prá-vě především tady, v Čechách a na Moravě. K vzácným zvířatům z pravěku, nacházeným i v Pečkách, patří třeba i mnohonožky, stonožky a chcete-li některá zvířata větší, tak třeba rejsci či ježci. První ježek, který se od toho našeho příliš nelišil, pochodoval v Čechách (a dost pravděpodob-ně i v místech Peček) už někdy před 70 miliony lety. Až někdy potkáte ježka, vzpomeňte si na to. A co třeba rostli-ny. Všichni jsme se učili ve škole, že uhlí, černé uhlí vzni-kalo z přesliček. Pravda, byly o mnoho větší než ty součas-né, ale ve stavbě těla se od našich přesliček moc nelišily.

Ano, dalo by se mnoho o těchto věcech povídat, ale vždyť o tom byla napsána knížka, a tak jen si ji pořídit a přečíst si ji. Možná by se pak méně stavělo a více přemýš-lelo a naše životní prostředí by bylo všem, co v něm žijí přátelštější.

Václav Ziegler – Min

Pověsti z Peček a okolí

O hradu Kotkově

Hrad zvaný Kotkov stával prý v místech bývalého pečeckého koupaliště u dolního (dnes Křížova) mlýna. Ze zbytků jeho zdí prý vystavěl první mlynář v tomto místě stodolu a chlévy. Dávno předtím bydlil na hradě loupeživý rytíř, který velké poklady nashromáždil. Poklady najde ten, který bez vydechnutí oběhne třikrát obvod hradu a ze svého směru se neuchýlí.

Jiná pověst o Kotkově praví, že byl podzemními chodbami spojen s Kandijí, tvrzí u lávky při cestě do Dobřichova a se zámek v Cerhenicích.

O tvrzi Kandiji

Byla to pevná tvrz a ve 13. století ji držel spravedlivý rytíř. Jeho potomstvo pak bojovalo v husitských vojskách a svým hrdinstvím si dobylo velké slávy a úcty. Dlouho patřilo k podobojím a bylo po bitvě na Bílé hoře vykázáno z Čech. Brzy zbyla z tvrze jen strážní věž, ve které bydlel panský hlídač. Jednou přijeli cizinci a pod třetím schodem ve věži vykopali železnou skříň s pokladem a odjeli. Byli to potomci těch, kteří museli opustit svou vlast. Hlídač pak prokopal a zbořil celou věž, ale už nic nenalezl. Pak místo koupili Zalabákovi a drží ho dodnes.

Jiná pověst praví, že také z Kandije vede chodba na dobřichovského kostela a dokonce se po II. světové válce vykládalo o tom, že do ní ustupující Němci schovali archiv. Jako kluci jsme usilovali, aby nás Zalabákovi pustili do sklepa, abychom tu věc prozkoumali, leč paní Zalabáková se jen smála a když nás vzala do sklepa, nic jsme nenašli, ale dostali jsme jablka, která tam pěkně dozrávala.

O tvrzi „Na Pupku“

Místo zvané „Na Pupku“ se nachází u dobřichovské bažantnice. I tam prý stávala středověká tvrz, která vzala za své s výstavbou rybníka „Klenot“. Také tam je prý zakopán poklad.

O podzemní chodbě do Ratenic

Z Peček vede do Ratenic podzemní chodba a končí tam ve sklepech u Kubelků. Ta usedlost je v Ratenicích u kostela. Pověst však nepraví, odkud ta chodba z Peček vede.

O zazděné jeptišce

Při silnici z Peček do Tatec stojí po levé straně silnice kaplička, spíše Boží muka, ale vypadají jako široký sloup. V době třicetileté války tudy táhli Švédové (ano, v okolí Peček i v Pečkách samých Švédové byli) a v těchto místech načapali mladou jeptišku. Ta jeptiška nechtěla být švédským vojákům po vůli, tak ji znásilnili a zazdili ji do toho sloupu. Po válkách byla z něho udělána kaplička. Zda-li tam byly nalezeny kosti nešťastné jeptišky, pověst nepraví. Jiná pověst praví, že byla zazděna kvůli tomu, že nechtěla prozradit, kde je ukryto klášterní jmění.

O režném Kubovi

Co je v Pečkách Mršník a dál směrem k Vrbové Lhotě je místo „V babinách“. Zde prý strašilo strašidlo lidové zvané „režnej Kuba“. Která žena v noci se odvážíla na něco „zeleňého“ (na trávu), už ho měla v plachtě a nemohla se hnout s místa. Musela tam plachtu nechat a pak mohla utéci, sic by jí šaty roztrhal.

O ohnivém muži

Na Dýmáku u Velkých Chvalovic strašival ohnivý muž. Prý však nebyl nebezpečný, pouze lidi vystrašil a pak se ztratil.

O prokletém zemanovi

V Milčicích v dobách nevolnictví býval krutý zeman, který poddané zle trýznil. Lid ho proklel a po smrti musel strašit. Noc co noc jezdíval z Dobřichova ze hřbitova, který tehdy byl v těsném okolí kostela, ohnivý kočár s umrlým zemanem a kolem něho pobíhal velký černý pes. Od půlnoci do jedné hodiny s půlnoci objížděl kočár s umrlcem obec Milčice a pes k tomu štěkal. Pak se přes Pečky vraceli zpátky na hřbitov. Lidi mu sice postavili kapličku, ale strašení pokračovalo, dokud mu neodpustili jeho hříchy a za něho se nepomodlili.

O lupičích v Taticích

Při císařské silnici z Prahy do Kolína stávala v Taticích zájezdní hospoda. Během třicetileté války tu prý byl hospodský, který olupoval a vraždil pocestné. Přítrž tomu udělali právě Švédové, kterým zabil tímto způsobem několik vojáků. Chytili a pověsili. (Jen tak na okraj. Když se kopala v Taticích kanalizace, byly nalezeny před zájezdní hospodou čtyři kostry, z nichž dvě měly pohmožděnou lebku úderem. Pocházely ze 17. století.)

O vodnících

V pečeckých mlýnech byli vodníci, jak v horním, tak v dolním mlýnu. V horním mlýnu (to je ten při silnici do Radimi) vydržel prý vodník až do I. světové války a pak se odstěhoval. Ani jeden z nich prý lidem neškodili, spíše si z mlynářů dělali legraci, když jim kolo zastavili, nebo mlynáře snědli buchty. Nejraději prý měli s mákem.

O dívce Martince

Tuto velmi starou pověst jsem zaznamenal jako žák pečecké školy někdy v roce 1957. Na Pičchoře bývalo prý kdysi slavné hradiště. V něm žil pán celého Pečocka (tehdy se však tak nejmenovalo) a měl velmi krásnou dceru Martinku. Neměl však dědice. Velmi ho to rmoutilo a chtěl Martinku provdat za nějakého mocného pána. Jenže ta měla oči pouze pro statného mládence z nedaleké obce, o němž bylo známo, že je nejen velmi hezký a urostlý, ale také pracovitý a statečný. Jenže to se pánovi nelíbilo. Dal pozvat jednu mládence na hradiště a tam ho nechal zajmout a posadit do podzemní kobky. Martinka o tom nevěděla a myslela si, že odešel do světa a jí tu nechal. Ale bylo zle. Kraj napadli nájezdníci a pán se nemohl jim ubránit. Přepadli hradiště a pán v boji padl. Martinku unesli, ale ještě předtím zotvírali všechny kobky. Nebylo člověka, který by to pánovi nepřál. Až na jednoho. Našeho mládence, který dokázal všechny přesvědčit, že se s ním nájezdníkům postavili a pobili je. Přitom ovšem osvobodili Martinku. Ta si ho vyvolila za svého muže a lidi za svého pána a on jim vládl spravedlivě dlouhá léta. Ta bitva se měla odehrát v místě Peček.

O původu jména Peček

Praví se, že jméno Pečky pochází od názvu rodu, který měl obec držet jako první, čili ves (obec) lidí Pečkových.

Z hlediska jazyka českého to však nedává smysl, správně by mělo být „Pečkovy“ (stejně jako např. Skokovy, Klatovy apod.). Jiný výklad se obrací k staročeskému výrazu *peč* = skála, ale v místech Peček žádná skála nikdy nebyla, snad jen v mých mladých snech u křížku nad Kandijí, kde jsem (v tom snu) hledával na skalních výchozech zkameněliny. Ale mohlo to být úplně jinak. Mohlo to být posměšné označení lidí z okolních obcí (zejména Dobřichova a Cerhenic), kteří se původním obyvatelům vysmívali proto, že žili prakticky v bažině (viz část Peček Bačov, kde původní osada se jménem Pečky stála).

Nejpravděpodobnější je však tento výklad: Badatelé kladou její polohu na území pečeckého Bačova, zhruba mezi dnešní radnici a Křížův mlýn. Snad zde bylo poněkud vyvýšené místo, jež čnělo (pičilo se - staročeský výraz a pravděpodobně od toho i dnešní název našeho města a i název návrší Pičhora, který je znám již ze 13. století n.l.) nad okolní bažinatý terén. Je velmi pravděpodobné, že až jednou v těchto místech bude probíhat archeologický výzkum, budou zde tyto, ještě písmem nezachycené, starobylé Pečky nalezeny.

V každém případě je to slovo velmi staré (stejně jako Pičhora, o původu tohoto názvu se rovněž vedou spory, ale v žádném případě to není po českém archeologovi Píčoví, ten název je znám už ze středověku).

O vstupu do pekla v Pečkách

Mezi železniční tratí a Kandijí se rozkládalo kdysi Čápo-pole. Krátce po zprovoznění trati odprodal tehdejší majitel kousek pole i s některými výhodami, ale i povinnostmi (např. pomoc při sklizni), týkajícími se vztahu pozemku a pole lékaři Pallovi, který tenkrát do Peček přišel. Pod tratí samou později vyrostla celá ulice továrních domků. Při prodeji pozemku však upozornil majitel MUDr. Pallu, že o poli se říká, že je tam brána do pekla a že někdy za jasných a bezměsíčných nocí je vidět drobné i větší plamínky v místech, kde pole směrem od trati klesá a opět stoupá směrem ke Kandijí. Že je to známo od nepaměti a že on sám jednou ty plamínky viděl. MUDr. Palla prý pokýval hlavou a nechal si tu postavit dům s velmi mohutnými základy a jeho spodní část nechal udělat z pevných rul, které se tehdy začínaly těžit v Radimi pro stavbu železnice z Peček do Kouřimi.

Protože se osud MUDr. Pally propojil s osudem naší rodiny, tradovala se ona pověst i u nás. Nejen u nás. I někteří obyvatelé, co žili v naší čtvrti ji znali, nejen třeba můj děda, ale např. i paní učitelka Skolilová, pan Rohla a další a mně, jako zvědavému a uličnickému klukovi ji občas připomínali. Vrtávalo mi to hlavou, často jsem prostál dlouhou dobu u nás na kopečku a pole pozoroval. Divné mi bylo, že v té mělké proláklíně by spíše měla být voda než suchomilné bodláky, pcháče či chrpy a dočkal jsem se. Jednou jsem ty plamínky uviděl. Bylo to počátkem šedesátých let, když už jsem studoval geologii. Krátce na to jsem však věci přišel na kloub. Právě v těchto místech probíhá jedna z větví tzv. pečeckého zlomu, na které v dobách tektonického neklidu dochází k drobným pohybům, při nichž se uvolňují zemní plyny. A ty v horkých dnech vzplanou a za bezměsíčné noci bývají zřetelné. Možná je to skutečně jednou brána do pekla, ale poněkud jiného. Třeba takového, jehož jsme letos svědky na Haiti.

Tak tolik pověsti o Pečkách. Jsou ještě novější pověsti, ale ty dosud nemám zpracované a týkají se zejména 20. století.

Václav Ziegler - Min

Z historie dobrovolných hasičů v Pečkách

Od vzniku dobrovolných hasičů uplynulo 132 let. Tehdy došlo k velkému požáru v domě č. 28 p. Matěje Milera a v čísle 29 p. Tomáše Svobody. Z tehdejšího zápisu obecního zastupitelstva cituji: „Požár tento dal seznati občanstvu pečeckému, že tehdejší zařízení ochranné nebylo dostatečné a tak vznikla myšlenka založiti zde po vzoru obcí jiných Sbor hasičský“. Prvním průkopníkem byl ač, národností Němec, majitel cukrovaru pan Moric Weinrich, který byl zvolen prvním starostou sboru. Sbor při založení čítal 40 nadšenců pro věc hasičskou. Obecním zastupitelstvem byl uspořádán ples a jeho výtěžek 100 zlatých byl Sboru věnován na zakoupení patřičné zbroje a výstroje.

V novém století prožíval sbor dobré, ale i špatné chvíle. Do válečné vřavy 1. světové války bylo povoláno 17 jeho členů z nichž se po válce vrátilo jen 16 a několik i s trvalými zdravotními následky. Pak přišel rok 1918 a s ním i svobodný československý stát a s ním vysvitlo slunce naděje na lepší časy. V roce 1922 byla ruční stříkačka přebudována na motorovou a k této události je v kronice psáno: „Pro Sbor to znamená ohromné zatížení, ale díky občanstvu, které pochopilo plně význam tohoto kroku a provedlo dobrovolnou sbírku, bylo nám umožněno dluh částečně uhraditi.“

V roce 1928 při oslavě působení existence sboru je v něm 45 členů činných, 120 přispívajících, 7 členů čestných a 20 členů jinošské skupiny. Vybaven je 1 lezištěm, zbrojnicí, motorovou stříkačkou, 1 berlovkou, 1 hydrantem, 1 maskou do kouře, 15 žebříky hákovými, 1 žebříkem posouvacím, 720 m hadic, 10 m savic a 45 výbroji. Od založení sboru v roce 1878 byl sbor u 242 požárů v místě i okolí s celkovou účastí 2796 členů z nichž bylo při těchto zásazích 36 zraněno lehce a 1 těžce.

Do této činnosti přichází další rána a to nejen pro sbor, ale pro celou Československou republiku a to nástup fašismu v Evropě a obsazení naší republiky vojsky fašistického Německa s jeho výkonnými orgány. V roce 1938 byla naše kronika ukryta, aby se jí fašisté nezmocnili, ale po osvobození se již bohužel neobjevila. Ani v okupaci však podle dostupných pramenů naši členové nerezignovali a byli zapojeni v různých odbojových seskupeních. Není proč nevěřit těmto informacím a je nutno těmto našim členům za jejich odvahu poděkovat.

Po válce, když byl život sboru obnoven, byla založena kronika nová, ale té nebyl věnován patřičný prostor a tak spíše o činnosti sboru mlčela než vypovídala. Takže teď už jen podle svých a několika starších hasičů, kteří byli členy sboru po válce, zcela kusých vzpomínek. Ještě v roce 1945 jeli naši členové Jan Prošek a Ladislav Štela pro vůz Mercedes, který byl sboru přidělen jako válečná kořist a který byl plně vybaven hasičským materiálem po německých hasičích. Dále byla v Pečkách dodávka rovněž hasičská (snad ALFA) + DS 16 Mára. S touto výbrojí sbor existoval až do roku 1964, kdy byla hasičská zbrojnice přestavěna, aby mohla pojmout tehdy novější a modernější techniku. Činnost sboru byla v tomto období

na velice dobré úrovni neboť masivní nábor nových členů včetně školní mládeže pomohl k mohutnému rozmachu veškeré činnosti celého sboru ve všech směrech. Tato mladá krev dokazuje, že to s tradicemi hasičů v Pečkách myslí velmi vážně. Družstva žáků, dorostenců, dorostenek, žen a mužů dokazují svou připravenost vítězstvími ve svých kategoriích a vybrané ceny – vycházkové stejnokroje, pláště do deště a sportovní potřeby dokazují, že s hasiči z Peček bylo nutno vždy počítat. O tom však kronika mlčí a tak jen Diplomy, Čestná uznání, několik dochovaných stejnokrojů a vzpomínky tehdejších aktérů svědčí o slávě našich předchůdců v padesátých letech minulého století. Kronikáři uniká i to, že po přestavbě staré zbrojnice jsme od okresu Nymburk dostali do užívání hasičskou techniku - T 805 DVS 8 a cisternové vozidlo PRA-GA RN 16, se kterými jsme vyjížděli ke všem požárům v Pečkách a okolí. I v 60 letech jsme jako sbor pracovali s mládeží a že se tato starost o doplňování členské základny povedla, dokazuje dnešní výjezdová jednotka kde její páteř tvoří naši bývalí žáci a dorostenci a že někteří bývalí žáci dorostenci jsou dnes profesionálními hasiči. V těchto letech sbor pracuje nejen v oblasti své působnosti tj. prevence a represe, ale stará se i o kulturní život svých členů pořádáním poznávacích zájezdů, plesů, společenských posezení s hudbou, ale nezapomíná ani na významná životní jubilea svých starších členů. Sbor je i aktivním pomocníkem při brigádních akcích města, pomáhá při výstavbě mateřské školky, zdravotního střediska, plynové stanice u koupaliště, kde současně vybudoval sušící věž na hadice, zajišťoval bourací a poté i dokončovací práce na přestavbě starých kasáren na dům pečovatelské služby a dalších akcí města. I když nám tyto akce zajišťovaly jakýsi přísun finančních prostředků do pokladny sboru, vyskytly se názory, že je opomíjen fakt, pro který byl sbor ustanoven, tj. že má být hlavně prováděn výcvik a školení zaměřené na hasičskou tematiku a nikoli v plnění usnesení NF a mnoho hasičů pro tento názor od sboru odešlo. A vše začalo nanovo. Skalní hasiči zůstali a opět agitovali mezi kamarády, aby vstoupili mezi 22 pozůstalých hasičů. To už měl sbor místo T 805, kterou jsme museli nejdříve upravit, aby se do ní vešla CAS 32 TATRA 48. A opět to byl tvrdý výcvik s touto technikou, kterou bylo nutno zvládnout v krátkém čase.

Když bylo sboru 100 let navázal náš člen Josef Kuchař při pobytu v lázních kontakt s jiným hasičem panem Janem Svačinou z Újezdu u Domažlic, slovo dalo slovo a již 32 let udržujeme přátelské styky se sborem dobrovolných hasičů z Újezdu rodiště Jana Sladkého Koziny a po Něžné revoluci jsme navázali kamarádské vztahy s hasiči z Fürt im Waldu z druhé strany našich hranic. Vzájemně se navštěvujeme při každé jen trochu možné příležitosti.

V listopadu 1989 se naše republika konečně zbavila nedobrého pána a nás zasáhla svoboda. Najednou jsme zjistili, že dovedeme žít a tvořit samostatně, i když to z počátku nebylo bez chyb. Tři naši členové se hned z počátku dostali do zastupitelstva města a měli možnost a také ji využili prosazovat zájmy hasičů. A vyplatilo se – usnesením zastupitelstva nám byl dán do správy dům služeb a přilehlé tržiště, mohli jsme pronajmout naši klubovnu pro restaurační účely a z těchto prostorů byl po několik let příjem do naší pokladny.

Dalším významným krokem bylo založení výjezdové jednotky, která dostávala za svou činnost finanční odměnu. I to byla zásluha našich členů poslanců, kteří toto navrhli na zasedání zastupitelstva, které po zdůvodňovací zprávě k založení jednotky návrh schválili. Od roku 1994 byla výjezdová jednotka zařazena do kategorie JPO III. Od svého založení do roku 1999 vyjela jednotka ke 41 případům požárů a dalších událostí. V roce 1999 došlo k oddělení jednotky od SDH,

jednotka přešla finančně pod MěÚ Pečky a byla přeřazena do kategorie JPO II., což je nejvyšší kategorie, které mohou dosáhnout dobrovolné sbory. Od toho roku do konce r. 2009 vyjela jednotka ke 478 zásahům, z toho ke 238 požárům a ke 240 ostatním případům tj. dopravní nehody, únik nebezpečných látek, technické havárie, živelné pohromy, plané poplachy, technická pomoc, odstraňování následků povodně v obci Štěchovice v roce 2002. V současnosti má jednotka 16 členů a obsluhuje techniku Liaz 101 CAS 25 K, Tatra 815 CAS 24, VW transportér, Škoda Felicie, přetlakový ventilátor Papin 360, plovoucí čerpadla, kalová čerpadla, řetězová a rozbrušovací pily, přetlakové dýchací přístroje Pluto, elektrocentrály, vysílačky, svolávače atd. V letošním roce vyjela jednotka ke 28 případům. I když je jednotka administrativně oddělena od SDH, její někteří členové jsou nadále členy sboru, ve kterém nadále pracují jako řadoví členové, nebo členové výboru SDH. Rovněž spolupráce jednotky se sborem je na dobré úrovni a podílejí se na akcích celého sboru.

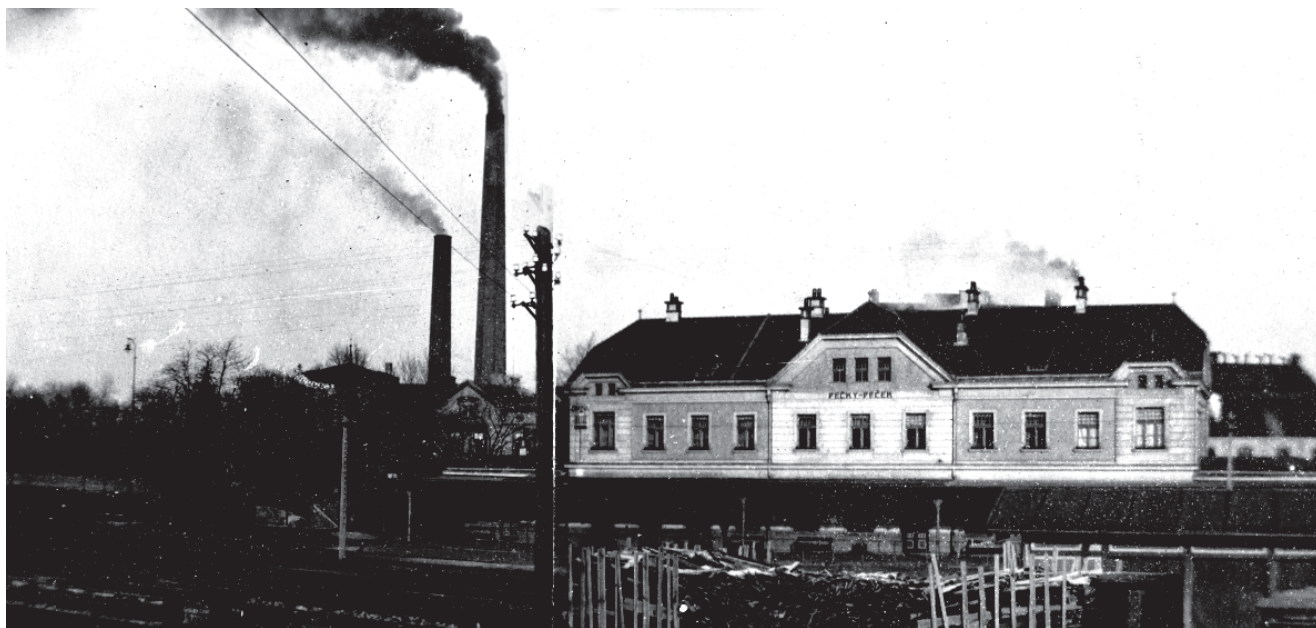
V loňském roce byl ve SDH založen klub veteránů, který pečuje o techniku z let dávno minulých a kterou prezentuje náš Sbor nejen na akcích v Pečkách, ale na požádání i v dalších obcích a městech při jejich různých výročních nebo slavnostech.

Náš sbor obnovil činnost s mládežnickými kolektivy a nyní pracuje s 20 členy čtyř kategorií: přípravkou – dětmi do 6 let, mladšími hasiči – dětmi od 6 do 11 let, dětmi od 11 do 15 let, staršími hasiči a dorostenci – dětmi od 15 do 18 let. Od 6 let jsou děti vedeny v regionu jako hasiči mladí a od 18 jako řadní členové SDH. Věříme, že generace těchto nových mladých lidí bude dalším pokračovatelem tradic Sboru dobrovolných hasičů v Pečkách.

Dle zápisů a pamětí sestavil Pavel Kladiivo st.

Železnice v Pečkách

V letošním roce si připomínáme 85. výročí povýšení Peček na město. Málokdo si však uvědomuje, co k tomuto povýšení předcházelo. To se musíme ale vrátit ještě trošku do historie. Pečky vděčí svému rozmachu především stavbě

železnice olomoucko-pražské. Ta do Peček dorazila již v roce 1844 a následujícího roku byla dokončena. Slavnostní zahájení proběhlo 20. srpna 1845. Pravidelný provoz byl zahájen 1. září 1845. Letos si tedy připomínáme 165 let. Vrchním inženýrem stavby byl Jan Perner. Tragická událost ukončila Pernerův život brzy po dokončení stavby železnice do Prahy. Při služební cestě 9. září 1845 se při výjezdu z choceňského tunelu vyklonil z vlaku (stál na

schůdkách) a narazil hlavou na sloup od vrat. Utrpěnému zranění podlehl druhý den.

První staniční budovou v Pečkách (stanice nesla název Poděbrady až do roku 1871) byla malá jednopatrová budova, se zvýšeným prostředním traktem a přízemními křídly. Stejná výpravní budova, jaká byla v Pečkách, dodnes stojí v Záběří nad Labem.

Taktéž byla postavena vodárna pro doplňování vody parních lokomotiv. Stála naproti výpravní budově, přibližně v místech mezi druhým a třetím nástupištěm.

To, že se v Pečkách zřídila stanice, mělo za následek, že se zde začalo vlakem dopravovat obyvatelstvo a hlavně zboží pro široké okolí. Pečky se tak staly prvním nádražím za

Kolínem směrem na Prahu. Také odtud pravděpodobně vznikl místní název „Pečky na dráze“. Výhodnost tratě přitáhla průmysl a rozmohlo se cukrovarnictví.

Protože se přepravní nároky zvýšily, byla trať postupně zdvojkolejněna. V Pečkách k tomu došlo v roce 1870 – úsek Poříčany – Pečky a v roce 1871 – úsek Pečky – Kolín. V této době docházelo k přestavbě a stavbě nových stanic (např. Velim).

V roce 1881 dochází k další významné události. Byla dokončena místní dráha z Peček do Záspek s odbočkami do Kouřimi a později i do Svojší.

Se zvyšující se dopravou na nádraží, nebyla stávající výpravní budova dostačující a proto byla postavena současná budova. To se stalo až v roce 1912. Pro budovu se použily stejné plány jako v Přelouči. Pravděpodobně i v této době byl postaven (dodávka stojící) „kulturní dům“.

Jistou zajímavostí je nerealizovaná trať z Peček přes Poděbrady, Městec Králové, Nový Bydžov do Hořic. Plánovanou stavbu přerušila světová válka v roce 1914. Po roce 1918 se také uvažovalo o realizaci této stavby až k Náchodu, ale vše zůstalo jen u projektu.

Ve dvacátých letech je u silničního přejezdu vybudován podchod pod tratí pro pěší, a projekt na rozšíření kolejí stanic. Hospodářská krize ve třicátých letech se nevyhnula ani železnici, což mělo za následek pokles tržeb, zdražování a propouštění zaměstnanců.

Druhá světová válka zanechala rány na obyvatelstvu i na hospodářství.

V průběhu války na místním nádraží sloužil jako telegrafista Radovan Lukavský.

V padesátých letech se budují ostrovní nástupiště, které zůstaly dodnes. Také je rozšířen podchod mezi nástupišti. Při stavbě se našly zbytky lužické kultury, tento archeologický nález skončil v muzeu. Je vybudován staniční rozhlas. V roce 1953 je dokončena přeložka trati mezi Pečkami a Radimí – trať je prodloužena o necelý kilometr. Stará trať částečně dodnes existuje a funguje jako vlečka. Ke konci padesátých let je prováděna elektrizace stejnosměrnou napájecí soustavou 3000 V.

Motorová a elektrická trakce pomalu nahrazuje parní lokomotivy na hlavní trati.

Probíhá motorizace na místní dráze (dodnes známými „Hurvínky“), navazuje tak na éru motorizace v předválečném období. Také přicházejí nové motorové lokomotivy do nákladní dopravy, ale to jsou až pozdější šedesátá léta.

V dalších letech je „pára“ definitivně vytlačena motorovými a elektrickými lokomotivami. Na hlavní trati se objevují nové pantografové jednotky, které známe i dnes. Tyto jednotky přinesly nový komfort pro cestující.

Na lokálce jsou nasazovány nové motorové vozy. V roce 1981 se konají oslavy stoletého výročí lokálky. Na konci devadesátých let je podstatně změněno nádraží v Pečkách. V důsledku modernizace prvního tranzitního koridoru, je zrušen přejezd a malý podchod pro pěší. Místo přejezdu je vybudován podchod větší. Také je vybudována protihluková stěna v Bezručově ulici a v západní části Peček nadjezd pro veškerou silniční dopravu. Tím se Pečky definitivně rozdělují na dvě části, sever a jih. Na nádraží je zbourán chátrající „kulturní dům“. Mezi staniční budovou a skladištěm je postavena nová provozní budova pro zabezpečovací zařízení. Nádražní budova je nově opravena včetně střechy a 1. a 2. nástupiště dostává novou střechu. V této době také končí prodej starých lepenkových jízdenek. Jízdenky jsou tištěné přímo z počítače. Přicházejí nové elektrické jednotky, nahrazující dnes již zastaralé „pantáky“.

To je tak v rychlém přehledu konec historie železnice v Pečkách. Tento článek nemá být výčtem historických dat a událostí, ale jen jsem tímto chtěl upozornit, jaký význam měla, má a bude mít železniční doprava v Pečkách. Nebýt jí, tak by se Pečky nikdy nestaly městysem (1879), natož městem (1925). Pečky by tak pravděpodobně zůstaly zemědělskou vesnicí a nestaly by se tak třetím největším městem (co do počtu obyvatel) dnešního kolínského okresu. V naší zemi dosud existují větší města, do kterých vlak nejede vůbec (Benátky nad Jizerou). Proto, až pojedete někdy vlakem, nezapomeňte na lidi, kteří se zasloužili o to, že je v Pečkách železnice. Díky jim za to.

**Zpracoval a pohlednice
ze své sbírky zapůjčil Ondřej Schulz.**

Spartak pečky oddíl ledního hokeje

Doba hokejového mládí patří mezi nejmilejší údobí mého života. Je tomu již 46 let, co jsme se nechali u fotografa p. Marka vyfotografovat na společné album. I toto tablo opatruji v náležitě účtě. Bylo to ve velmi úspěšné sezóně 1944–1945.

Ale naše ročníky začali mnohem dříve, to jsme neměli žádné vybavení a o dresech, rukavicích nebo chráničích se nám jen snilo. Všechno jsme si vyráběli sami po domácku. První přišel Jindra Dršata s podomácku vyrobenými chrániči holení a kolena a já jsem za pomoci maminky se snažil něco vyrobit podobného do branky. Bylo to velké zapálení pro věc.

Honili jsme puk tam, kde byl právě led, na „Benešovce“, či na „mlynárovi louce“. Až později myslím, že na počátku války v roce 1941 když napadlo hodně sněhu, který roztál a utvořil velké lední plochy na polích za jatkami směrem ke Kostelní Lhotě. Myslím, že právě tam vznikla sama od sebe neorganizovaná parta hlavně nás „Bačováků“. V. Čechák, J. Nový, Vl. Plecháč, V. Kuchař a také bratři Hamplové, byli to „světští“ tomu staršímu se říkalo „Bundás“ ten ale mezi nás nezapadl.

Nepamatuji se již jak šel další postup, ale vím zcela přesně, že to byla Vaše zásluha (p. Jakoubek, kterému byly vzpomínky adresovány), že jste nás trochu zcivilisoval a přivedl další kluky, Jirku Vaníčka, Navrátila + Vokálové zvaného „jiskra“, Lojzu Mülera, Civína Jakuba Svobodu, Cabrnocha a hlavně Jindru Dršatu. To byla jednička, s ním bylo požitkem hrát, za ním jsem měl polovici práce, ale on ne jen perfektně bránil ale dával parádní góly.

V dalším období se přidal vynikající hokejista a kamarád Zd. Kozák ze Žabonos. A přišly posily z Prahy Franta Suchý a Jirka Antoš a nesmím zapomenout na mladého Grila. Nynějšího šéfa U Rotů v Praze.

To smutné nechávám na konec. Totiž vzpomínku na Karla Alinu, i ten byl u našich začátků, velký nadšenec, ale proto že nebyl ariec, jednu neděli před zápasem se nedostavil, pak nosil nějaký čas potupnou žlutou hvězdu a skončil asi špatně.

Vzpomínám, že jsme jezdili na cizí hřiště všelijak. Někdy v mraze na kolách, někdy vlakem pokud za války jezdily a také jednou v neděli dopoledne do Poděbrad na valníku tažený koňmi. Byly to krásné pionýrské doby.

Myslím, že jsem tehdy předběhl dobu ve výstroji. Když jsme jedno dopoledne v neděli hráli v Poříčanech, dostal jsem pukem do brady právě pod spodní zuby, které se mi položily. Naštěstí byl přítomen nějaký medik a poradil mi, abych zuby jazykem postavil a stiskl hořeními a držel že se opět usadí, měl pravdu. Zápas jsem tehdy dochtal, nevím co by bylo nyní za círáty. Ale na další zápas na turnaj do Poděbrad jsem si půjčil ze sokolovny šermířskou kuklu na obličej. Ta ale měla příliš hustou mřížku, bylo špatně vidět a navíc při sněžení se zalepovala. Ale myšlenka na ochranu obličeje mne neopouštěla. Obrátil jsem se na p. Nováka klempíře proti AFK a spolu jsme vymysleli drátěnou kuklu na obličej s většími otvory svařenou ze silných drátů. Jak sleduji zápasy, tak ta dnešní se příliš v zásadě neliší. Ale nakonec jsem ji stejně nenosil, aby se mi lidé nesmáli, že mám strach.

HOS Pečky – prvé hockeyové družstvo v Pečkách. 7. ledna 1934 v Dymokurech. Stojící: Hosa J., Melichar, Hodinář V., Jouza Sv., Vlach J., Vindy R.. Klečící: Švarc Vl., Kulveit B., Jouza Jar.

Myslím, že jsem byl spíš brankář spolehlivý pro každý zápas, než výborný jenom někdy. Tato charakterová vlastnost mi zůstala i v mém nynějším povolání.

Defilují přede mnou některé zápasy, které mi utkvěly v paměti. Byl to zápas ve Starém Kolíně, tehdy hráli myslím nejvyšší soutěž a my je tam porazili 4:1. Pamatuji, že jsem měl vyjimečný den, kdy mi všechno vyšlo. Po zápase přišel jeden domorodec a říká, přijď k nám budu tě sem nosit v nůši až z Peček. Nebo jednou ve Velimi, také jsme tam vysoko vyhráli i když za ně nastoupil vynikající hráč AFK Kolín Svátek a pak domácí Nouzovský byl také výborný.

Nejvíce gólů jsem dostal již na hřišti AFK od ČLTK Praha, tuším že to bylo 12:2 to za ně válel internacionál Kučera.

Pamatuji, že jste organizoval zpestření přestávek mezi třetinami. Byli u nás mistři republiky manželé Zachovi a reprezentantka Dáša Lerchová, původem z Plaňan. No a někdy jsme zpívali s Bohoušem Vrbou, mým nástupcem v brance při jeho kytarovém doprovodu na místní mikrofon. Kde by mne tehdy napadlo, že se tím budu jednou živit.

Když jsem po válce odešel z Peček do Prahy jako pokladník na Wilsonovo nádraží a začal vážně koketovat se zpěvem, tím skončila ta krásná doba našeho hokejového mládí. Rozprchlí jsme se do světa, někteří nejsou již mezi živými a já bych si na stáří moc přál, abychom se opět uviděli a zavzpomínali.

Doufám, že i touto malou hrůznou přispěji do vašeho referátu a těším se na shledanou.

Váš Franta Šifta, v Olomouci 1988

Tímto tě srdečně zdravím a zároveň ostatní příznivce pečeckého hokeje.

K tomu mému hokejovému působení v Pečkách. Trvalo asi do r. 1944, kdy jsem byl „vyměněn“ za Jirku Antoše a šel jsem hrát do Cerhenic.

S hokejem jsme začínali jako parta z fotbalového dorostu AFK Pečky, asi od r. 1938, nejdřív jsme jezdili na kolách do Vrbové Lhoty na rybník. Vr.1939–40 jsme si začali dělat led v Pečkách a asi tak 1940–41 již organizovaně pod AFK Pečky. Hráli jsme jako A mužstvo. Kluziště jsme měli nejdřív na Benešově louce a potom na mlynářově. Mantinely byly nízké, tak 25–30 cm. Osvětlení ještě nebylo. Byli jsme parta z fotbalového dorostu AFK Pečky a později doplnění několika „krajánky“. Chytral Franta Šifta, dále Jindra Sršata, Vlasta Cívín, Jirka Vaníček, Pepík Navrátil (už zemřel v Teplíci), Marek Gril, bří Vokálové, Franta Suchý, Zdeněk Kozák, Vašek Fiedler, Jirka Antoš. Vedoucím byl Jarda Jakoubek a „strejda“ Kozák. Trenéra jsme neměli. Hráli jsme něco jako začínající okresní přebor. Z těch soupeřů si pamatuji Český Brod, Platany, Starý Kolín, Velké Zboží, Poříčany.

Z mého působení si pamatuji na nejlepší soupeře z turnaje o pohár v Lázních Poděbradech, kde jsme porazili HC Pátek, taky jsme hráli jako sparing-partner v Havlíčkově Brodě. Na tuto dobu našeho sportování mám ty nejhezčí vzpomínky. Dnes, když to mladým vyprávím, nevěří. Kluziště jsme si upravovali sami, i během zápasu

mezi třetinami. Hrabla jsme si udělali, lopaty přinesli z domova. Led jsme žehlili vodou ze sudu a pytlem. Taký jsme navečer uklidili ze hřiště 30cm sněhu do rána zapadáno! Tak znova uklízet, aby bylo hřiště pro mistrák uklizené. Nebo jsme měli připravené hřiště na benešově louce a do rána bylo zaplavené vodou. Tak jsme narychlo odhrabali a připravili hřiště nové, soupeř třeba už čekal, rychle převléknout do dresu a hrát. Taký jsme někteří hráli celý zápas bez střídání! A ty povinnosti jsme si plnili všichni hráči bez výjimky, nebyli primadony, nemusel se nikdo prosit nebo nutit. Hrabla nebo lopaty jsme si doslova brali z rukou. Taký jsme šli žehlit led v noci, když byl mráz a ráno byla třeba obleva. Nic nás neodradilo, znova jsme do toho šli. Základní výzbroj, brusle boty, hole jsme si kupovali sami. Já měl třeba brusle přišroubované na pracovních botách. Fr. Šifta si šel různé brankářské chrániče sám. Fr. Landa nám půjčil fotbalové chrániče na holeně a trička a až později, když jsme se prosadili a bylo na nás vidět nadšení, nám klub koupil hokejovou výstroj a to jsme byli nadšením bez sebe, já jsem poprvé v tom tričku spal! A snad právě proto, že jsme si museli sami všechno pracně shánět, organizovat, nečekali jsme až nám funkcionáři připraví led, jsme si toho, že můžeme hrát, strašně vážili. To společné úsilí nám vytvářelo a upevňovalo kamarádství a dovolím si tvrdit, že tehdy bylo opravdové, nefalšované. Jednou si pamatuji jsme jeli hrát, myslím, do Velkého Zboží a soupeř pro nás přijel k vlaku traktorem s vlekem. Naložili jsme bagáž, vlezli na vlek, mráz jako blázen, ale jelo se k zápasu. Dnes i žáci jedou autobusem a musí být vytopený. Nepamatuji se, že bychom byli někdy z nějakého nezdaru otráveni. Co jsme zažili legrace, heců.

Pokládám za povinnost svoji a sem si jist, že ostatní bývalí spoluhráči se mnou budou souhlasit, že největší podíl na naší sportovní činnosti měl a jak slyším, má dodnes Jarda Jakoubek, který nás řídil, sjednával zápasy a náležitosti, prosazoval nás ve výboru jako nové sportovní odvětví, ku kterému nebyla ze začátku důvěra. Sportem č. 1 byl v Pečkách fotbal. Jarda byl jako jeden z nás, i když o něco starší, byl u každé legrace (na mě například volával: co se vleče, neuteče!). za jeho vztah ke sportu, ke kamarádství, za to, že se nám věnoval, si ho moc a moc vážím!

Možná, že se vám budou mé vzpomínky zdát chudé. Za ta léta, co jsem odešel z Peček, jsem bohužel neměl možnost si s někým kdo tu dobu prožil se mnou zavzpomínat a tím si ji obnovit v paměti.

Závěrem dodávám, že na toto období vzpomínám jako na krásné, dospívající klukovství, plné čistého kamarádství a vztahu ke sportu. O to vše je dnešní mládež ochuzena a je to k jejich škodě i ku škodě sportu. Jak jinak by si vážili toho, co dnešní vzpomínky sportu poskytují.

Přeji Vám do příprav na oslavu nadcházejícího výročí hodně zdaru, věřím, že budou důstojné tak, jak si tradice pečeckého sportování zaslouží. Rovněž hodně zdaru a úspěchů do současného sportovního dění.

S pozdravem "sportu zdar"
Václav Čecák, Jetřichovice 1988

PROGRAM

OSLAV 85. VÝROČÍ MĚSTA PEČKY

Pátek 23. 4. 2010

Základní umělecká škola

17 h Slavnostní zasedání zastupitelstva města

18 h Koncert M. Balejové

Sobota 24. 04. 2010

Základní škola – 8h až 12 h

Den otevřených dveří – prohlídka budovy – ukázky prací žáků – výstava „Od rákosky k interaktivní tabuli“

Základní umělecká škola – 8 h až 12 h

Den otevřených dveří – prohlídka budovy – ukázky prací

Hasičská zbrojnice – od 9 h

výstava a ukázky historické a současné techniky

Kulturní centrum – 14 h otevření

Výstava dobových předmětů

(výstava bude otevřena až do 1. 5. 2010, a to denně od 14 do 18 hodin)

Městská knihovna – 14 h otevření výstavy

Prezentace uměleckých prací těch osobností, které žily a pracovaly v Pečkách (výstava bude otevřena až do 1. 5. 2010, dle provozní doby knihovny)

Výstava Klubu železničních modelářů (v prostorách bývalého Kovopodniku – jídelna)

Od 9 do 15 hod.

Neděle 25. 04. 2010

Náměstí T. G. M. – na venkovním pódiu program „DĚTI DĚTEM“ – vystoupení dětských souborů i jednotlivců (ZŠ Pečky, ZUŠ Pečky, Sokol Pečky, Taekwondo Pečky) – soutěže pro děti

Výstava Klubu železničních modelářů (v prostorách bývalého Kovopodniku – jídelna)

Od 9 do 15 hod.

Marta Balejová (koncert v pátek v ZUŠ)

Patří mezi nejvýznamnější současné šansonierky, které se v České republice profesionálně zabývají tímto specifickým hudebním žánrem. S hudebním vzděláním začala již v předškolním věku a sice hrou na klavír. Záhy se podařilo i violoncello. Svá studia na Konzervatoři Jaroslava Ježka zakončila absolutoriem v pěvecké třídě prof. Vlasty Mlejnkové, Střeďočeskou konzervatoř absolvovala v oboru tvorba písňových textů (lektoři: Pavel Žák, Ladislav Kantor, Pavel Vrba ad.). Několik let působila jako sboristka populární country skupiny Newyjou. Zde také začala její textařská spolupráce s pěveckými osobnostmi (např. Mám skvělejší den, Pár přátel apod.). Její umělecká kariéra kulminovala v roce 1997, kdy Marta Balejová vydala interpretačně-autorské CD s názvem Pocta Edith Piaf a její nahrávky několik měsíců vítězily v rozhlasové soutěži Sázka na hit. V současné době se věnuje koncertní činnosti a účinkuje v pravidelných rozhlasových pořadech „Šanson, věc veřejná“.

ČESTNÉ OBČANSTVÍ MĚSTA PEČKY

Rada Zastupitelstva města Peček schvaluje na základě předložených odůvodnění návrhy na udělení čestného občanství města Peček pro:

Prof. PhDr. et Dr. Techn. H. C. Julia Stoklasa in memoriam
čestného člena a viceprezidenta Československé Akademie Zemědělské, narozenému 9. září 1857 v Litomyšli, zemřelému 4. dubna 1936 v Praze.

Václava Potměšila in memoriam

učitele, ředitele školy a kronikáře města Pečky, narozenému 11. srpna 1909 v Pískové Lhotě, zemřelému 17. listopadu 1985.

Františka Havrdu in memoriam

učitele, ředitel školy a kronikáře města Pečky, narozenému 25. července 1905 v Robousích (ok. Jičín), zemřelému 27. března 1969.

R. D. Jiřího Kusého

Farář u Sv. Václava a Sv. Pankráce v Praze Nuslích, emeritního sólista DJKT Plzeň, narozenému 15. ledna 1948 v Českém Brodě.

Dr. tech. věd ing. Františka Uhra in memoriam

Projektanta a stavitele vodáren a vodovodů vč. Pečeckého, autora znaku města, hudebníka, malíře, divadelníka, fotografa a představitele Sokola, narozeného 24. září 1887 v Chotuticích, zemřelého 8. dubna 1961.

Bohumila Kulvaita in memoriam

Pedagoga, ekonoma, malíře a grafika, hudebníka, divadelního ochotníka, jednoho ze zakladatelů pečeckého tenisu, neúnavného propagátora Peček a širokého okolí, narozeného 25. srpna 1909 v Pečkách, zemřelého 11. listopadu 1976 v Pečkách.

Rada Zastupitelstva města Peček zakládá knihu čestných občanů města Peček a ukládá kronikáři města provést zápis o čestných občanech do této knihy do konce roku 2010.

Julius Stoklasa

badatel, profesor, výzkumník, organizátor tvorby a šíření zemědělského pokroku, byl mimořádnou osobností. Pro nás i pro cizinu. Člověk ryze českého původu, vyšlý z malých poměrů (jeho otec byl holič), vyrostl do světového formátu na osobnost jedinečné popularity. Tvořil z vlastního fondu a měl své metody výzkumu i práce, jimiž udivoval svět. Proslul jako průkopník biochemie, agrochemie, mikrobiologie a fyziologie rostlin, jako jeden z prvních v Čechách pracoval s radionuklidy, k čemuž bezesporu přispěla jeho praxe v laboratoři Curieových. Ale jeho vědecká, výzkumná a i vysokoškolsky pedagogická činnost započala v chemické továrně v Pečkách, kde pracoval od roku 1881 do roku 1894. Právě zde vyzkoumal své základní laboratorní postupy biochemické a agrochemické,

kteřé potom rozpracoval do výrobních postupů, jež v té době neměly ve světě obdobu. Sice až po jeho odchodu z továrny byly postaveny jím navržené sedimentační nádrže odpadních vod, čímž přispěl, řeklo by se dnes, významně k ochraně vod a tím i k ochraně životního prostředí. Jeho vynález se pak uplatnil a dodnes uplatňuje po celém světě. Během svého působení v Pečkách publikoval na dvacet vědeckých prací. Stoklasa se však nebránil ani veřejnému životu, ba právě naopak. Byl činným ve Čtenářské besedě pečecké, nechýběl při založení pečeckého Sokola, kde při ustavující schůzi se stal pokladníkem sokolské jednoty, byl i náruživým a obdivovaným divadelním ochotníkem, ba i režisérem kusů, které zdejší ochotnický spolek hrál. Svůj herecký talent a bohatý slovník uplatnil i jako řečník na slavnostních schůzích a táborech lidu. Neskrýval své protirakouské myšlení, kvůli němuž byl i několikrát vyslýchán a hrozilo mu zatčení. V Pečkách proslul zejména v řečech o slavnosti Josefa Jiřího Kolára a hlavně pak při výročí stého narození otce národa Františka Palackého v roce 1892. Ale ani v chemii nebyl úzkým specialistou, naopak. Byl rozeným přírodovědcem a měl to štěstí, že mezi jeho přátele patřili tehdejší velikáni české vědy, zejména geologie a botaniky jako Frič, Krejčí, Barrande, Čelakovský, Kořenský, Pospíchal a Bárta. S nimi udržoval styk osobní i písemný a přispěl i k mnohým zajímavým přírodovědným nálezům. V Pečkách si vychoval řadu následníků a nejen v chemickém průmyslu.

Z pečecké chemické továrny odchází Stoklasa do Prahy a začíná působit v českém vysokém školství. Tehdy je už jeho jméno známo nejen doma, tj. v Rakousku-Uhersku, ale také v Srbsku, Německu a Francii, později i v Anglii i za mořem. Po roce 1918 se stává nadšeným propagátorem československé vědy, nikdy však nezapomíná, odkud vyšel, kde pracoval a co je pro tu vědu ještě potřeba učiniti. Prof. Stoklasa patřil svého času mezi skutečně geniální badatele i vychovatele řady následníků a jeho jméno zůstane vždy zapsáno zlatým písmem v dějinách české vědy. O to více si vážíme toho, že právě jeho vědecká a výzkumná, a i politická práce započala právě v Pečkách, na které po celý zbytek svého života nezapomněl.

Václav Potměšil

Pan Václav Potměšil se narodil 11. srpna 1909 v Pískové Lhotě na okrese Nymburk (neboť jsou v Čechách i další Pískové Lhoty), kde měli jeho rodiče malé hospodářství. Po studiu na reálce v Nymburce a abiturientském kursu na Učitelském ústavu v Praze působil před zábořem Sudet jako učitel na tehdejších menšinových, tedy českých, školách libereckého inspektorátu. Poté se vrací do rodného Polabí a v době okupace působí na školách v Městci Králové a v Sadské. Po osvobození naší vlasti v roce 1945 se vrací do Tanvaldu a později jde ještě do Děčína, aby zde vyučoval nově příchozí obyvatele. Odkud pak v roce 1950 přichází do Peček, se kterými pak svázal své učitelské i veřejné působení až do konce svého života. Na pečeckou školu

nastoupil 1. září 1950 a vedle učitelování zde působil i jako zástupce ředitele a také jako ředitel měšťanské školy. Učil zde především matematiku a deskriptivní geometrii a proslul jako učitel přísný, leč spravedlivý, ale také jako učitel, který dovede tyto, pro někoho méně oblíbené, předměty skutečně naučit.

Pečeckým kronikářem se stal v roce 1971, tedy v době, která nebyla lehká, ale on dokázal své zápisy psát objektivně a čestně. Podkladem pro jeho kronikářské zápisy byly v první řadě zápisy z plenárních zasedání a schůzí rady Městského národního výboru v Pečkách a další písemné materiály, které získával z výrobních závodů a ze společenských organizací města a hodně chodil mezi lidmi, aby do své kroniky poznamenal vše, co se v Pečkách dělo. Jeho zápisy jsou zajímavé a dá se z nich vyčíst charakteristika dob, ve které vznikaly. Pan Václav Potměšil psal pečeckou kroniku do roku 1977, kdy ze zdravotních problémů se této čestné funkce vzdal a odešel do zaslouženého odpočinku. Zemřel 17. listopadu 1985.

František Havrda

Pan František Havrda se narodil 25. července 1905 v Robousích v okrese Jičín. Jeho otec byl slévačem, předním dělníkem a nakonec mistrem továrny na hospodářské stroje, napřed v Hořicích v Podkrkonoší, později v Jičíně. Zúčastňoval se politického života a pracoval politicky v sociálně demokratické straně. Matka byla v domácnosti, přesto si dokázali našetřit a koupili si, jak to bylo tehdy zvykem asi 1 ha pole, kde si postavili domek a zřídili malohospodářství.

Po absolvování obecné a cvičné školy a pak měšťanské školy v Jičíně, byl František Havrda přijat na Učitelský ústav v Jičíně, který absolvoval v roce 1924. Vzhledem k tomu, že byl nedostatek učitelských míst, odešel učit na veřejné i menšinové školy v okrese Litoměřice, kde později vedl i správu školy v Milešově pod Milešovkou. V roce 1926, když mu zemřel otec, přesídlil blíže k domovu, přijal místo na Poděbradsku a dne 1. září 1931 přijal místo v Pečkách, se kterými potom spojil svůj život. Dne 1. února 1933 byl jmenován zatímním odborným učitelem a v této hodnosti působil 15 roků a 7 měsíců. Od 5. října 1943 až do 14. dubna 1945 byl totálně nasazen jako nádražní dělník v Poldině huti na Kladně, odkud se vrátil zpět do Peček. K 1. září 1948 přešel na 2. střední školu v Pečkách, kde působil do 31. srpna 1953. Dekretem Ministerstva školství a osvěty v Praze byl 13. srpna 1953 jmenován ředitelem osmileté střední školy (později změněné na základní devítiletou školu) v Pečkách v této funkci působil celkem jedenáct roků do 31. srpna 1964. Ještě rok potom působil jako zástupce ředitele školy a poté ještě jako učitel, ale další rok již nedokončil. Pro onemocnění srdce požádal o rozvázání pracovního poměru a přešel do důchodu. To již od roku 1951 psal kroniku města. Měl k tomu velmi blízko, neboť mezi předměty, které učil byl hlavně dějepis, zeměpis a občanská výchova, ke kterým měl velmi blízký a vlastenecký vztah a k němu a české historii vedl i své žáky. Ve druhé polovině roku 1968 se jeho zdravotní stav velmi zhoršil, takže zápis z toho roku už nedokončil. Zemřel na selhání srdce dne 27. března 1969.

P. Jiří Pavel Kusý

narozen v porodnici v Českém Brodě; výpravčí ČSD, pracovník METRA Praha a pedagog na podnikové škole, operní zpěvák a dnes kněz a neúnavný propagátor Peček a jejich okolí. Světlo světa spatřil v porodnici v Českém Brodě, jelikož se v osmačtyřicátém už doma nerodilo. Bylo to 15. ledna o svátku sv. Pavla Thébského, poustevníka v roce 1948. Jeho rodiče žili v Pečkách v Dělnické ulici, čp. 591. Třetí den po narození, ze strachu, že umře, byl pokřtěn a dostal jména Jiří a Pavel /Thébský/. Praděd přišel do Peček s továrníkem Jouzou z Radotína. Otec byl krejčí a muzikant, maminka prodavačka. Byl tu už starší bratr Karel, narozený o sedm let dříve. V sedmi letech přišel do první třídy do školy v Pečkách, aby ji s vyznamenáním opustil v svých patnácti letech a na přání tehdejšího ředitele pana Havrdu, nastoupil na SVVŠ v Poděbradech. I maturoval v roce 1966 a toužil po vysoké škole, aby se stal archeologem. Na vysokou školu však nebyl přijat. Tak začal hledat zaměstnání. I přišel strýc, Václav Kruliš, posunovač na místním nádraží a začal o tom, jak právě ČSD nemá výpravčí, zkrátka, nastoupil jsem na dráhu a do roka vše zvládl tak, že se stal výpravčím nejprve na místní lokálce a pak, v Pečkách. Po sedmi letech však nastala změna. Praha budovala METRO a potřebovala odborníky. V té době už tajně v Praze studoval teologii a také zpíval v Pražském pěveckém sboru Smetana, se kterým jezdil po světě. Ze sboru Smetana se dostal do sboru České filharmonie a tak zpíval i v Milánské La Scalle, v Monaku v Pessaru a natáčel gramofonové desky. Potřeboval se tedy přestěhovat do Prahy, kde působí dodnes. Bylo to v roce 1973. Pro METRO pracoval na provozních předpisech, učil a zkoušel ve škole METRA a také byl u zprovoznění první trasy C 1 a posléze i A 1. V té době velice toužil stát se operním pěvcem. Teologii měl sice vystudovanou, ale nebylo biskupa, který by ho mohl vysvětit na kněze a konec konců, byl by tajný kněz a stejně by musel mít nějaké zaměstnání. Zpěv začal studovat u tehdy národního umělce Zdeňka Otavy a pak u jeho žáků, Václava Zítka, René Tučka a nakonec jsem začal dálkově studovat Konzervatoř v Praze. Tu dokončil v roce 1989 ve třídě Jaroslava Horáčka, diplomovou práci. Studoval totiž o dva roky na víc, aby mohl učit. Mezi tím, jak šel čas, tak zpíval v Pražské zpěvohře, kde se naučil mnoho operních rolí. A pak to přišlo. Jednoho dne, 4.10.1983, ho na konkurs přijalo Divadlo Josefa Kajetána Tyla v Plzni za sólistu opery. To ovšem hostoval v divadle Oldřicha Stibora v Olomouci a v Českých Budějovicích, kde sice o něj měli zájem, ale nabízel malý plat. V Plzni to bylo něco jiného. Ihned dostal velkou roli Tasendmarka v Braniborech v Čechách a byl obsazen do Hubičky jako Tomeš, Prodané nevěsty jako Krušina, zpíval Oněgina, Consula v Batrflay, krále Vladislava v Daliborovi a také, například z šestadvaceti rolí, Hraběte Almavivu ve Figarově svatbě a Hraběte Lunu v Trubadúrovi, se kteroužto roli se v roce 1990 s divadlem rozloučil. Za celou tu dobu zpíval spoustu koncertů, jak v lázeňských městech, tak i v Praze a také v Pečkách. Po příchodu do Plzně se mu změnil život. Dozvěděl se totiž, že by mohl být konečně vysvěcen na kněze. Tak se stalo,

že 17.11.1984 přijal v Berlíně nižší, jáhenské svěcení a 11.2.1985 opět v Berlíně z rukou stejného kardinála, biskupa Joachima Meisnera svěcení kněžské. V roce 1990 se stal kaplanem v chrámu Matky Boží před Týnem a strávil tam čtyři roky. Pak přišla v Praze Liboc, kde byl dva roky administrátorem a nyní je farářem v Praze Nuslích. Má na starosti dva kostely v jedné, ale velké farnosti, kostel sv. Václava a kostel sv. Pankráce. Oba je opravil jak z venku, tak zevnitř a v kostele sv. Pankráce navrhl a nechal postavit nový opukový oltář, vyrobený v Pečkách. Byl a je totiž, a vždy byl hrdý na Pečky, jejich průmysl, kdysi cukrovar a také Museum, které nepochybně chybí. Pro naše město toho hodně vykonal po kulturní a osvětové stránce. Jeho koncerty a vystoupení, které dělá pro posluchače z města a okolí bezplatně, jsou dobře známé a posluchači se na "svého pátera Jiřího" velmi těší. Dělá hodně i pro propagaci našeho města a okolí. Dnes už překročil šedesátku a přeje si být pohřben na hřbitově v Pečkách. Doufá však, že to ještě nějakou chvíli počká, protože nejen ve své farnosti, ale zejména v Pečkách chce vykonat ještě mnoho dobrého a užitečného. Navíc tu má dům se zahradou, kde je šťastný a kde odpočívá a sbírá síly, přestože procestoval velký kus světa. Jak se totiž říká, všude dobře, doma nejlíp. Ačkoliv bydlí v Praze na Žižkově ve Vlkově ulici, ale jak říká, doma je jenom v Pečkách.

Dr.techn.věd ing. František Uher

Narodil se v Chotuticích číslo 30 jako nejmladší z dětí Františka Uhra, rolníka a Marie Uhrové rozené Ferlesové. Obecnou školu navštěvoval v Radimi a po té studoval reálné gymnázium v Praze. Po maturitě následovala studia na technice taktéž v Praze, kde také i bydlel. V roce 1919 se oženil s Marií Čáповou, dcerou pečeckého lékaře. Po sňatku bydleli společně v Pečkách, kde i pracoval u firmy Matička. Později si zařídil vlastní firmu v pronájmu, Husova třída 347 rovněž v Pečkách. Roku 1922 se manželům narodila jediná dcera Zora. V roce 1924 získal titul doktor technických věd. 17. února 1928 Městská rada v Kolíně vypsala nabídkové řízení na stavbu věžového vodojemu. Veřejné soutěže se zúčastnilo celkem 18 firem, a to 9 mimokolínských a 9 místních. Městskou radou dne 21. května 1928 bylo rozhodnuto zadat práce stavební firmě Ing.doktor František Uher z Peček. Jednotlivé práce řemeslnické na vodojemu byly zadány firmám místním. Slavnostní zakončení stavby bylo na jaře 1931. Následovaly další zakázky na regulaci vody a výstavbu vodovodů. Například na Suchém vrchu nebo v Kouřimi. Do povědomí města Peček se zapsal jednak stavbou vodojemu, jehož je i autorem a který tvoří od 30. let neodmyslitelnou siluetu Peček., návrhem znaku města pro zasedací síň na radnici, jako projektant regulačního plánu města, dirigent a sbormistr hudebního tělesa Lumíru. V době hospodářské krize vlastní firma začala krachovat, musel si vypůjčovat platy a musel dát z nájmu výpověď. K 31.12.1933 žádá o zrušení stavebního podniku. Přestěhoval se do bývalé ordinace svého tchána, MUDr. Bohdana Čápa, kde pracoval i se svým zetěm ing.arch. Ladislavem Svobodou, manželem dcery Zory. Dr. ing. František Uher byl členem svazu hudebních skladatelů, je autorem mnoha skladeb a sborů, jmenujme za všechny alespoň jeho Vánoč-

ní mši, hranou v pečeckém kostele, sbor Hranice na slova Rudolfa Medka, Amoroso, Pietu, Hymnus, Jaraku, Slavnostní pochod a pohádku Svízel a Štěstěna. Láska k hudbě ho sblížila s hudbymilovnými muži v Pečkách. Ještě po letech na něho vzpomínal MUDr. Čestmír Falta, vedoucí stále existujícího nymburského hudebního tělesa Hlahol, jako na výborného muzikanta. Též připomeňme jeho pedagogickou činnost – učil na Pokračovací škole v Pečkách. František Uher navštěvoval hodiny malířství akademického malíře F. Engelmüllera v Praze během studia techniky. Mezi jeho záliby patřila především krajinomalba, ať už to byly akvarely, oleje, kresba tužkou, dřevoryty. Náměty čerpal z nejbližšího okolí: Pečky, Dobřichov, Radim, Chotutice, Vrbčany, Chroustov aj. Malování se mu stalo celoživotní zálibou a láskou. Není divu, že dcera Zora se stala jeho důstojnou pokračovatelkou. Našla si svou vlastní cestu. Dalším koníkem bylo fotografování. Opět na vysoké úrovni. Jednak si vyrobil fotoaparát sám a zároveň nachází i svou originální techniku. Zachovaly se krásné netradiční dobové snímky našeho města. A v neposlední řadě fortelně vyráběl podle předlohy v časopisu Zlatá Praha velké loutkové divadlo, později střední a miniaturní, do každého nádherné loutky a desítky kulis. Tato činnost nebyla uzavřena v rodinném kruhu, ale tímto zpřístupnil divadelní představení pro širší veřejnost a přátele. Se svým zetěm Ladislavem Svobodou a dalšími zapálenými lidmi sehráli mnohá představení vděčným divákům. Hráli například: Lucernu, Posvícení v Hudlicích aj.

Není možné nezmínit jeho vztah k Sokolu. Byl aktivním cvičencem, ale rovněž doprovázel cvičení vlastní hudební produkci. Dokonce se u nich na statku v Chotuticích (kde pobývali od roku 1943) konala secvičná tehdejšího sletu. Nezapomínal ani na nejmladší členy rodiny, pro něž s láskou, se svou příslovečnou zručností a uměleckým citem vyráběl hračky, hry, psal skladbičky, vyprávěl místopisnou historii. Od roku 1943 bydleli v Chotuticích, kde se starali o jeho nemocnou matku. V padesátých letech si ještě přivydělával v Toně Pečky (továrna na výrobu náradí). Dne 8. dubna 1961 umírá po těžké nemoci v nedožitých 74 letech. Odešel mírný, ušlechtilý člověk, skromný, možná snílek, ale zanechal po sobě výraznou a nesmazatelnou stopu.

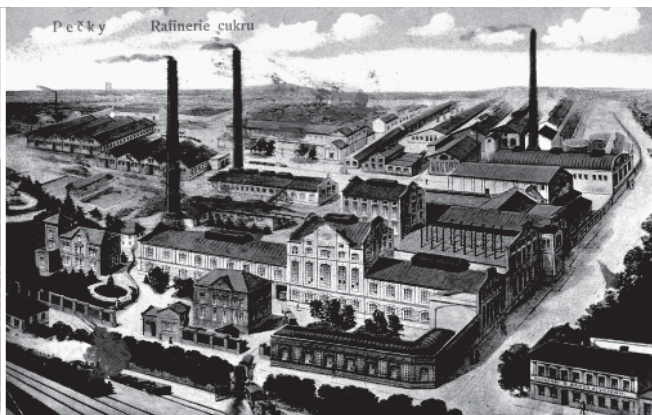
Bohumil Kulveit

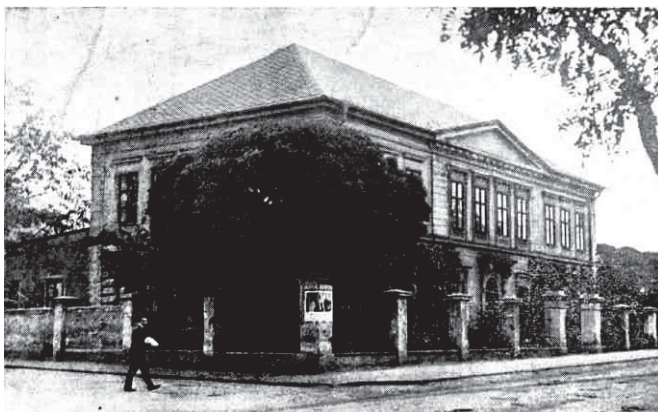
Rodiče Bohumila Kulveita pocházeli z Chýnova od Tábora a měli v Pečkách od roku 1914 truhlářství. Pan Bohumil Kulveit miloval kreslení od školních let a později po absolvování Obchodní akademie vytvářel pro ochotníky SOKOLA kulisy a různé výzdoby (Sokolské šibřinky v rázu "Na vlnách rádia" v roce 1937). Zpočátku kreslil křídou a tužkou, později přešel na olejomalbu. Jeho oblíbenou krajinou byla Šumava, Jižní Čechy, Podblanicko, kde se scházel s malířem O. Bubeníčkem, Posázaví, Kouřimsko, Zásmycko a celé okolí Peček. Bohumil Kulveit byl velký romantik a dovedl krásně a ušlechtilé vyprávět příběhy z historie či hrůzostrašné příběhy, sem tam i trochu neskutečnosti, ale to vyprávěč může. Pak je nutno říci, že krásně zpíval, hrál na housle. Bohumil Kulveit byl všestranný. Hudebník, zpěvák, společník, sportovec (tenis; stal se spoluzakladatelem pečeckého tenisového oddílu).

V padesátých letech 20. století učil na průmyslové škole v Benešově. V obci, kde bydlel, se zapojil do ochotnického divadla jako režisér i herec. Již předtím se v Pečkách věnoval muzice v „Lumíru“, později také společně s dr. Uhrem, bratrem a panem Bartákem „muzicírovali“ na faře, a to již za katechety Wágnera, později za katechety Nováka a farářů Zeleného a Holoty. Po absolvování Obchodní akademie v Kolíně pracoval na Václavském náměstí v Praze u Čechoslovania export. Patřil k zakládajícím členům tenisu v Pečkách. V roce 1940 se oženil, to již učil v Poděbradech na mistrovské škole (manželka byla také učitelka v Pečkách) a posléze na pokračovací škole na Benešovsku. Z této doby pochází návrh a realizace památníku v Dobříčkově, asi 6 km jihovýchodně od Benešova na silnici č. 112, kde se setkaly armády 2. ukrajinského frontu maršála Malinovského a 1. ukrajinského frontu maršála Koněva dne 9. května 1945. V Mladé Vožici, kde žili příbuzní, chodil na zámek, kde pracoval malíř Ota Bubení-

ček. Pro celou rodinu byly všem blízké jižní Čechy. Kreslil a maloval rád, hlavně krajinomalbu, ale ani reklamní tabule a informace namalovat mu nebylo cizí (toto díky skvělému krasopisu, který se na Obchodní akademii učil každý). Jeho skicák byl vždy plný kreseb a to nejen námětů, které viděl na svých cestách po okolí jak Peček, tak Dobříchova (panorama Polabí), ale i Sázavy a Kouřimska, mnohdy již staveb a domů zaniklých, o kterých si nechal od místních vyprávět a ihned je také ve svém skicáku realizoval. Jeho poznámky by vydaly na značné svědectví své doby, jelikož nic mu nebylo cizí a na vše, na co dostal odpověď, si také zaznamenal. Na svých cestách po okolí rád hovořil s místními a zajímal se o to jak žijí a jaké to bývalo dříve. Jeho dílo, obrazy, kresby, plastiky, stále čeká na své zhodnocení. Bohužel, není a ani nebyl nikdy proveden jeho soupis. Několik obrazů je na radnici, jinak jsou rozptýleny kdoví kde. Bylo by dobré, kdyby byl pořízen soupis alespoň toho, co je dosud zachováno.

Fotopříloha

Pečky. Nádraží a rafinerie.

Pečky

Pozdrav z Peček na dráze.

5/11 932. Příměří vyfotograf
Karel

Náhl. Janoty Hruškovi v Pečích n. dr. Pátek vyhrazen. 902. 1917.

Zelená úsporám - osobní konzultace zdarma

Od čtvrtka 1. 4. 2010 pro vás otevíráme Poradenské centrum k programu Zelená úsporám, který finančně podporuje opatření snižující energetickou náročnost budov (zateplení obvodového pláště, výměna oken a dveří apod.), náhradu neekologických zdrojů vytápění za ekologické (zdroje na biomasu, tepelná čerpadla), nebo nákup nových ekologických zdrojů na vytápění, výstavbu v pasivním standardu a také technologie na přípravu a ohřev teplé vody a přitápění (solárně-termické kolektory).

Více na www.zelenausporam.cz.

Poradenské centrum se zaměřuje na komplexní a kvalifikované poradenství, zaměřené na potenciální žadatele i laickou veřejnost, kteří mají pouze

okrajové informace a chtějí se dozvědět více o Programu a jeho možnostech, které nabízí. Profesionální pracovníci, proškolení Státním fondem životního prostředí, Vám poradí a na základě Vašich potřeb doporučí vhodnou oblast podpory a to vše zdarma. Jsme tu pro vás dvakrát týdně a to ve středu od 13 do 18 a ve čtvrtek od 14 do 18 hodin na adrese:

Chvalovická 1076, Pečky (bývalý VÚŽV),

kanceláře MAS Podlipansko, o. p. s. Jsme také připraveni odpovídat na e-mailové dotazy na:

kancelar@podlipansko.cz.

Těšíme se na setkání.

Za MAS Podlipansko, o. p. s.

Jakub Strnad – odborný poradce,

tel.: 737 809 013

Email: kancelar@podlipansko.cz,

heslo: Zelená úsporám

a Ing. Markéta Pošíková – ředitelka

Masopustní maškarní rej

Na pátek 26.2. se všichni prvňáčci moc těšili. Od rána totiž v obou prvních třídách panovalo "masopustní veselí". Všichni žáci i jejich paní učitelky se převlékli do pestrobarevných masek a celý den v nich plnili žertovné úkoly, malovali vtipné obrázky a četli obrázková povídky. Celému dni ovšem dominoval rozpustilý průvod masek a maškar. Děti se v maskách předvedly panu řediteli, paní zástupkyni 1. stupně, paní sekretářce i některým svým starším spolužákům. Odměnou jim byl nejen velký obdiv a pochvala za nápadité masky, ale i pěkný diplom a malá sladkost.

Jindra Sosnovská, Blanka Zittová

Nestlé basketbal cup 2010

Ve dnech 25.2. a 26.2. 2010 pořádala ZŠ v Pečkách Nestlé basketbal cup 2010. Turnaje se zúčastnilo sedm škol z celého kolínského okresu.

Pečecký tým ve složení Šimon Soukup, Tomáš Řeháček, Martin Dědek, Marek Kučera, Patrik Jánský, Josef Zuček a Jan Beza obsadil v silné konkurenci skvělé druhé místo. Nejlepším hráčem týmu ZŠ Pečky byl vyhlášen Tomáš Řeháček.

Pořadatelka turnaje děkuje žákům za výborné umístění. Díky také patří panu rozhodčímu i Lukáši Literovi a Miroslavu Nepovímovi, kteří pomáhali při organizaci.

Barbora Glaserová

Měsíc knihy

Na naší škole učíme žáky číst. To by nebylo nic neobvyklého, protože číst se ve škole učil každý. V dnešní době televizi, internetu a dalších elektronických médií je však problém přesvědčit žáky, že knihy v sobě skrývají určité kouzlo, které jinde nenajdou.

V tomto měsíci proběhne celá řada besed (i ve spolupráci s městskou knihovnou) a dalších akcí na podporu čtenářství u žáků. Tyto činnosti však neomezujeme pouze na březen, ale snažíme se celý rok o to, aby žáci vzali do ruky alespoň pár knih a zjistili, že i kniha může být jejich přítelem.

P.S. Otázka pro rodiče, babičky a dědečky: Kdy jste svému dítěti naposledy koupili nějakou knihu?

Soutěže v recitaci

Základní škola v Pečkách pořádá recitační soutěže pro žáky 2.–5. ročníků již tradičně. Každoročně se konají v únoru ve dvou kolech – třídním a školním.

V prvním se žáci s básničkami seznamují, čtou je, diskutují o obsahu, dramaticky je ztvárňují, učí se texty a recitují. Nejúspěšnější postupují do druhého kola, které se letos konalo 17. 2. 2010.

Soutěžilo se v hojném počtu čtyřiceti účastníků, a to nejen o vítězné diplomy a sladké odměny, ale také o postup do okresní přehlídky „Dětská scéna“- Kolín.

Velmi nás těší široký zájem dětí o tuto formu společenské zábavy a s radostí podporujeme jejich chuť trávit volný čas aktivně právě s poezií.

Recitátorům přejeme, aby svůj talent rozvíjeli i nadále a všem děkujeme za účast.

Jaroslava Holubová

Vítězové

I. kategorie:

Kopejková Pavla, Hubáčková Aneta, Březinová Petra, Kárová Veronika, Bašus Martin, Bišková Tereza, Zedníková Šárka.

II. kategorie:

Husa Vladimír, Gorgerin Greta, Březinová Simona, Chochola Matěj.

Preventan cup

Vybraní žáci ze 4. a 5. ročníků se dne 22. 2. 2010 zúčastnili okresního kola ve vybíjené v Kolíně. Celkem přijelo 15 míšených družstev a 5 dívkách. Družstva se losem rozdělila do 3 skupin, ve kterých hrál postupně každý s každým. Vítěz ze skupiny postupuje do následného krajského kola.

Naši žáci ukázali sportovního ducha a chuť vítězit. Nakonec jsme obsadili velmi pěkné a těžce vybojované 3. místo. Všem děkuji za bojovnost a poctivou hru.

Iva Hujerová

Ajak to vidí naši žáci?

Proč ráda nebo nerada čtu

Ráda čtu jen tehdy, když mě kniha zaujme. To se moc často nestává. Nejvíce mě bavilo číst, když jsem to ještě neuměla a vymýšlela jsem si příběhy jen podle obrázků. Někdy, když mi rodiče knihu přečetli a zalíbila se mi, chtěla jsem ji slyšet znovu a znovu, až jsem ji nakonec uměla celou nazpaměť a začala jsem ji rodičům "číst" sama. Teď však příliš nečtu. Jestliže nějakou knihu dostanu, nebaví mě a většinou usnu už u první kapitoly.

Jitka Trumpusová, 8. B

Poslední dobou mě čtení příliš neláká, ale objevím-li nějakou napínavou a zajímavou knihu, tak se do ní ráda začtu. Naposledy jsem četla například Dracula. Od stránek knihy jsem se nemohla nikdy odtrhnout, protože mne přímo vtahovala do děje. K literatuře tohoto typu se vždy ráda vracím.

Michaela Zdrubecká, 8. A

Rudolf II.

Dne 18. 2. proběhl ve třídě 4. A projektový den s názvem Rudolf II. Žáci si vytvořili skupinky, ve kterých po celou dobu vyučování soutěžili. Za každý dobře splněný úkol získávali na svou listinu několik pečeti.

Během tří vyučovacích hodin jsme bojovali jako jazykozpytci v českém jazyce, učenci v matematice a v závěru jako badatelé v obecných znalostech. Využili jsme školní encyklopedie a dostupný materiál.

V rámci čtení jsme přečetli pověst o Golemovi a následně jsme ho v rychlostní soutěži skládali.

Jako překvapení si měl každý žák připravit nějaký pokus nebo trik, abychom si lépe představili dobu alchymistů a mágů.

Tímto jsme zakončili putování naší českou historií a čeká nás studium České republiky.

Iva Hujerová

STAVEBNINY

zpracování cenových nabídek

široký výběr odstínů

míchání na počkání

düfa

správné barvy

Fasádní barvy - akrylátové
- silikátové
- silikonové

Malířské barvy

- fasády
- nátěry
- malby
- zateplování budov

Kvalita od firmy Henkel

Ceresit STOP VLHKOSTI AKCE

Ke každému produktu Ceresit STOP VLHKOSTI přístroj 500 g, přístroj 1 kg, náhradní tablety

sprchový gel Fa zdarma!

Akce trvá do 30.4.2010 nebo do vyprodání zásob.

Ceresit STOP SYSTEM Pro váš zdravý domov

Henkel Lepidla PRODEJNA

KKcomp
Ing. Karel Křišťoufek

Kompletní dodávky pro firmy i domácnosti. Záruční a pozáruční servis.
CHVALOVICKÁ 1076, 289 11 PEČKY

602 829 419 www.kkcomp.cz

PRODEJ A SERVIS PC

POČÍTAČ PRO DĚTI I RODIČE ZA JEŠTĚ NIŽŠÍ CENU DVOUJÁDROVÉ PC + 20" LCD MONITOR + DVD-RW + REPRO

PROCESOR INTEL PENTIUM DUAL CORE E3200
 PAMĚŤ 2 GB DDR2 800MHZ
 320GB HDD SATA2 8MB
 GRAFICKÁ KARTA INTEL GMA 384MB + PCIE
 DVD VYPALOVAČKA LG GH22N
 KLÁVESNICE GENIUS, OPTICKÁ MYŠ
 REPRODUKTORY GENIUS S200
 WINDOWS XP HOME

!! JAKO DÁREK OD NÁS DOSTANETE KE KAŽDÉMU PC NEBO NOTEBOOKU BATOH !!

TO VŠE ZA AKČNÍ CENU 13 690,- S DPH

DOPLATEK ZA 22" MONITOR LCD BENQ 490,- / DOPLATEK ZA WINDOWS 7 HOME PREMIUM 390,-

OTEVÍRACÍ DOBA KAŽDÝ VŠEDNÍ DEN 8.00-12.00 13.00-17.00

MOŽNOST PRODEJE NA SPLÁTKY

PŘIJÍMÁME PLATEBNÍ KARTY

Z čeho jsou vyrobeny typické domácí spotřebiče?

Do útrob moderních domácích spotřebičů jejich uživatel většinou nenahlédne za celou dobu životnosti těchto přístrojů. Kompaktní design odrazuje i nejzaprutější kutily, a pokud se výjimečně objeví závada, postará se o její odstranění autorizovaný servis – jinak by došlo k porušení záručních podmínek.

O to zajímavější jsou výsledky takzvaného vzorkování. Při něm odborníci společnosti ELEKTROWIN, a. s. zjišťují, z jakých materiálů byly vyrobeny starší spotřebiče, u nichž mnohdy již ani neexistuje jejich výrobce, a v jakém poměru jsou v nich jednotlivé materiály zastoupeny.

Z čeho se skládá dnešní mikrovlnná trouba

Typickým zástupcem domácích spotřebičů, které se ve velké míře vyskytují ve zpětném odběru, je populární mikrovlnka. O jejím materiálovém složení informuje Richard Mašek ze společnosti ELEKTROWIN.

„Největší podíl materiálů používaných při její výrobě tvoří železo. Z celkové hmotnosti přístroje se železné komponenty podílejí téměř 57 %. Významnější podíl pak má ještě sklo (16 %) a plasty (12 %),“ říká Mašek. Ve společnosti ELEKTROWIN je garantem takzvaného vzorkování, tedy systematického zjišťování materiálového složení typických zástupců jednotlivých skupin spotřebičů. Zjištěné údaje pak usnadňují ekologickou likvidaci těchto „vysloužilců“ ve

zpracovatelských závodech a pomáhají dosáhnout vysoké míry dalšího využití získaných druhotných surovin.

Pohledem do historie zjistíme, jaký vývoj tato dnes tak běžná kuchyňská technologie prodělala.

Jak dostat radar do kuchyně

Víte, že u zrodu dnešní mikrovlnky byl vojenský radar? Britští vojáci, kteří s jeho pomocí za druhé světové války střežili vzdušný prostor nad ostrovy proti německé Luftwafe, totiž brzy objevili jeho neplánované vedlejší účinky. Dokázal jim totiž zajistit teplou stravu i tehdy, když byly na jídelníčku jen studené potravinové dávky.

Obsluhy radarů si brzy všimly, že když v blízkosti antén prolétne vlnovým polem racek, záhy padá k zemi – a navíc, poněkud cynicky řečeno, tepelně upravený. Traduje se, že vynalézaví bojovníci se brzy naučili napichovat třeba uzeniny na dlouhé tyče a ohřívat je v bezprostřední blízkosti těchto obranných zařízení.

V principu stejný – ovšem podstatně zmenšený – magnetron (za jehož vývojem stojí i Čech Augustin Žáček), jaký tvořil srdce původního radaru, dnes umožňuje fungovat mikrovlnným troubám. První mikrovlnka byla uvedena na trh v USA už v roce 1947. Stála tehdy ale kolem tří tisíc dolarů, na tu dobu závratnou sumu, a měla rozměry dnešní chladničky.

Zmenšit magnetron na rozměry, které umožnily sériově vyrábět mikrovlnnou troubu v dnešní velikosti, se podařilo až na začátku sedmdesátých let minulého století Japoncům.

**Učme se třídit
elektroodpad
a vysloužilé
elektrospotřebiče
odkládejme na
sběrná místa!**

Budto na sběrný dvůr, nebo jej můžete zdarma odevzdat prodejci při nákupu nového. Kde je nejbližší sběrný dvůr zjistíte na obecním úřadě nebo na www.elektrowin.cz

**Společně chráníme životní
prostředí již 5 let!**

ELEKTROWIN a.s., Michelská 300/60, 140 00 Praha 4
tel.: 241 091 843, fax: 241 091 834, e-mail: sber@elektrowin.cz, www.elektrowin.cz

NEŽ MĚ ZDE ODLOŽÍTE – VÍTE, ŽE...

nekompletní rozebraný
spotřebič = poplatky!
(na náklady obce)

vám radí

Velké
spotřebiče

Nářadí, hobby
dílna

Střední
spotřebiče

Zahrada

Malé
spotřebiče

Chlazení

www.elektrowin.cz

kompletní nerozebraný
spotřebič = zadarmo!
(na náklady výrobce)

Chraňme životní prostředí!

Pečecká desítka po jedenatřicáté

Petr Pechek z Maratonstavu Úpice se stal vítězem 31. ročníku Pečecké desítky – memoriálu Jardy Kvačka, který se uskutečnil v rámci seriálu Mizuno Running Cup 2010. Mezi ženami byla nejrychlejší Olga Firstová HC SKP Pardubice. Nejem ji, ale i dalším 382 vytrvalcům zhatilo snahu o překonání traťových i osobních rekordů nepříznivé počasí. Zima a vítr rovněž odradily spoustu předem přihlášených závodníků. Jinak bychom se v Pečkách s největší pravděpodobností dočkali překonání loňského účastnického rekordu, kdy do Peček zavítalo 435 závodníků. Vítězství Petra Pechka se zrodilo přibližně 1,5 km před cílem, kdy nasadil k rozhodujícímu trháku a odpoutal se od dvojce Kamil Krunka, Jan Mrázek. Tato trojce si rozdělila i místa na stupních vítězů. O první ženě bylo jasno brzy po startu. Vítězka Olga Firstová nadělila druhé Heleně Poborské téměř tři minuty. Nejstarším účastníkem byl 83 letý Jiří Soukup. V doprovodném programu se představil dvojnásobný mistr světa v biketriálu, mistr Evropy a dvacetinásobný mistr České republiky Josef Dressler. Ten publikum svými kaskadérskými kousky opravdu rozechřál. Rámcových závodů mládeže se zúčastnilo 107 dětí. Závodů se uskutečnily za podpory hejtmana Středočeského kraje MUDr. Davida Rátha. Organizátoři si váží podpory, které se jim i letos dostalo od řady převážně

místních podnikatelů. Dále děkují všem dobrovolným pořadatelům, pečeckým hasičům a panu Milanu Urbanovi, starostovi Peček. Všichni jmenovaní odvedli opravdu kvalitní práci a přispěli tak ke zdaru memoriálu.

Pořadí hlavního závodu na 10 000 m

1. Petr Pechek	Maratonstav Úpice	32:16
2. Kamil Krunka	Nové Město nad Metují	32:19
3. Jan Mrázek	Kerteam	32:40

Ženy hlavní kategorie

1. Olga Firstová	Hvězda SKP Pardubice	36:45
2. Helena Poborská	Kerteam Praha	39:32
3. Jana Pechková	Maratonstav Úpice	42:02

Veteráni – muži nad 40 let

1. Ervin Beshir	SK Zdice	34:55

Veteráni – muži nad 50 let

1. Miloš Smrčka	BK Říčany	34:22

Veteráni – muži nad 60 let

1. Oldřich Šmída	Maratonstav Úpice	40:07

Veteráni – muži nad 70 let

1. Josef Hlusička	Liga 100 Praha	48:38

Veteráni – muži nad 80 let

1. Jiří Soukup	Liga 100 Praha	1:15:54

Veteránky – ženy nad 35 let

1. Gabriela Loskotová	Timex Team	41:41

Veteránky – ženy nad 45 let

1. Karla Mališová	USK Praha	43:58

Veteránky – ženy nad 55

1. Pavla Kovaříková	KRB Chrudim	45:43

Výsledky mládeže

Dorost 1 609 m

1. Martin Šplíchal	Spartak Praha	4:57

Starší žáci 1 609 m

1. Jiří Tejnor	Praha	7:24

Mladší žáci 800 m

1. Křištof Kolár	ABC Bráník	2:51

Minižáci 400 m

1. Radim Čermák	ŠSK Újezd nad Lesy	1:22

Starší kluci 400 m

1. Štěpán Neděla	Trhový Štěpánov	1:35

Mladší kluci 200 m

1. Josef Dušek	Pardubice	0:48
2. Jan Krupka	Pečky	0:53
3. Pavel Kvaček	Pečky	1:04

Chlapci 200 m

1. Jakub Zajíc	Pečky	0:58

Dorostenky 1609 m

1. Jana Čokrtová	TTC Český Brod	6:54

Starší žákyně 1609 m

1. Simona Mrkvičková	Spartak Praha	6:04

Mladší žákyně 800 m

1. Dominika Antoňová	Spartak Vlašim	3:00

Minižákyně 400 m

1. Anna Kerbachová	Spartak Praha	1:20

Starší dívky 400 m

1. Daniela Reichlová	ŠSK Újezd nad Lesy	1:35

Mladší dívky 200 m

1. Milada Reichlová	ŠSK Újezd nad Lesy	0:46

Nejmladší dívky 200 m

1. Nikola Adámková	AC Třešť	0:58

Nejmenší s rodiči

1. Míša Mužíková – Neveklov	Matyáš Vais – Pečky

Jiří Katrnoška

Informační měsíčník Pečecké noviny s pověřením MěZ vydává Město Pečky; graficky zpracovává Městská knihovna Pečky, tel.: 321 785 566. Náklad 650 ks, cena 6 Kč/ks. Uveřejněné příspěvky nemusí nutně vyjadřovat stanovisko vydavatele. Předem nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsah a původnost příspěvku odpovídá autor. Zadávaní inzerce písemně v Městské knihovně Svatopluka Čecha, 5. května 241, e-mail: redakce@pececko.cz, pod heslem „Noviny“. Registrační značka – 7627/99. Redakční uzávěrka je 15. den v měsíci. Příspěvky došlé po uzávěrce i příspěvky nevytištěné z kapacitních důvodů vyjdou v dalším čísle měsíčníku. Tisk: Tiskárna Průša, Klučov.